

MEDDELELSE FRA NORGES STATSBANER

HEFTE NR. 6

DESEMBER 1932

Stavanger-Staal

NORGES STØRSTE OG
MEST MODERNE STÅLVERK FOR
KVALITETSSTÅL

Sten - Smi - Jordverktøy - Borstål - Verktøystål
Utelukkende *Norsk stål* og arbeide

Leveres fra verk og lager og fra de større
jernvarehandlere.

Forlang Spesialkataloger.

Støtt Norsk industri.

STAVANGER ELECTRO-STAALVERK A-S.

JØRPELAND, STAVANGER

A-S. STAVANGER STAAL, Oslo

„Anchor“
— Et verdenskjent kvalitetsmerke —

Påkjør-sko

for 7-50 kg.s skinner er tøsidige og bringer hurtig og lett vognene på plass.— Bør finnes på hvert lokomotiv.

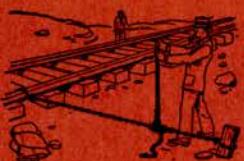

Tøibolter

Gir en sikker og stø kjøring.

Trekktalje

NORSK DIAMANT-BORINGS A/S OSLO
Maskinavd. Tlf. 12564

Løsenet er:

Norske varer

Bruk derfor KULL producert av NORSK selskap med ute-lukkende NORSKE arbeidere.

Spitsbergenkull

fra Store Norske Spitsbergen Kulkompani har høyere brenn-verdi enn beste polske og engelske østkystkull.

Grubernes Sprængstoffabriker A/S

OSLO - RÅDHUSGT. 2 - TELEFON 25 617 - TELEGR.ADR. „LYNIT“

Varsko her!

Plastisk

LYNIT-B

er det kraftigste og beste sikkerhets-sprengstoff på markedet.

Tildelt gullmedalje ved Trondelagsutstillingen 1930

MEDDELELSE

FRA

NORGES STATSBANER

7. ÅRGANG - 1932

AAS & WAHLS BOKTRYKKERI

OSLO 1932

INNHOLDSFORTEGNELSE 1932

	Side	Hefte		Side	Hefte
Arbeidets gang og stilling ved jernbaneanlegg m. v. pr. 30. juni 1932	1	1	Til overingeniør S. A. Lund, fra generaldirektør E. Heiberg	65	4
Do. (fortsettelse)	31	2	Nalenz (Höfers) metode til utsetting og retting av kurver, av professor Kolbjørn Heje	65	4
Minnesund bro, ombygning av	10	1	Do. (fortsettelse)	115	6
—»— (midtpennet 1912—14)	21	2	Den nye innførselslinje til Drammen stasjon, Drammensbroene, ved distriktschef M. E. N. Saxegaard	72	4
—»— (sidespennene 1921—25) ..	45	3	Telespørsmålet — telefri linje (med myratter), av baneinspektør H. Dahle	79	4
Rust og rusthindring, av dr. J. Gram	15	1	Do. (fortsettelse)	108	5
De nye Gotthardlokomotiver, etter S.B.B.N.bl.	19	1	Do. supplerende svar til baneinspektør Fogth	132	6
Veibreddespørsmålet, supplering av artikkel i nr. 6/1930	19	1	Impregnerte trematerialer, av overingeniør R. Broch	83	4
Lokomotivførerens utsikt ved damplok. og elektrisk lok.	20	1	Personalforandring ved Statsbanene	84	4
Norske jernbaneskinner (fra Christiania Spikerverk)	20	1	—»— —»—	133	6
Litteratur (Tidsskrifter)	20	1	Driftsregnskapet for Norges Statsbaner 1931/32	85	5
—»— (Sørlandsbanen)	40	2	Elektrisk sveisning i brobygning, av ingeniør Arne F. Killingmo	104	5
—»— (Tidsskrifter)	64	3	Do. (fortsettelse)	123	6
—»— —»— avslutningsrapporter for Numedalsbanen og Sørlandsbanen (Kongsberg—Kragerø)	84	4	Telespørsmålet — telefri linje, av baneinspektør R. Lorange	110	5
—»— (Tidsskrifter, bokannmeldelse)	134	6	Ny sporrensertype, ved distriktschefen i Drammen distrikt	111	5
Skinnelegning og ballastering (35 kg skinnegang) fra overingeniøren for Sørlandsbanen N.	33	2	Michelins jernbanemotorvogn, av maskindirektør Storsand	112	5
Standardisering	40	2	Stasjonsregnskapenes forenkling	112	5
Tilbakegang i trafikkimtekter fra 1930 til 1931	40	2	Nordiska Järnvägsmannaselskapets fellesmøte i Helsingfors 1932, ved S. L.	113	5
Uttakning av Media tunnel og beregning av gjennemslagets nøiaktighet (Nordlandsbanen) av professor Tor Eika	41	3	Inndradde stillinger ved Statsbanene	114	5
Ballastspørsmålet — pukk eller grus, av overingeniør Kr. Henriksen	55	3	Bilkonkuransen — en høiesterettsdom	114	5
Motorvogndriften på Statsbanene 1928—31, fra Maskindirektørens kontor	58	3	Vanninntak ved Valøy st., av ingeniør Bjarne Vik	127	6
Do. 1931—32, fra Maskindirektørens kontor ..	130	6	Farth ins Blau, av I. F. K.	131	6
Natriumklorat og forsiktighetsregler ved bruken, av overingeniør Roar Broch	59	3	Gotthardbanens 50-års jubileum, ved E. R.	132	6
Permanente dekker på gassasjerplattformer, av assistentingeniør Bjarne Vik	61	3	Automobilkonkuransen i Tyskland i 1931 ..	133	6
Telespørsmålet — telefri linje, svar fra baneinspektør J. F. Fogth	63	3	Gjennemsnittlig største reisehastighet av hurtigste tog	134	6
Fra redaksjonen, av S. A. Lund	64	3	Bergensbanen 25 år	134	6
			Arbeidsstyrken ved vei- og jernbaneanlegg i 1932	134	6
			Samlet innholdsfortegnelse 1926—1932	136	6

MEDDELELSE FRA NORGES STATSBANER

HEFTE NR. 6

INNHOLD: Nalenz (Höfers) metode til utsetting og retting av kurver. — Elektrisk sveising. — Vanninntak med 10,5 m dyp senkbrønn for Valøy vannstasjon på Nordlandsbanen S. — Motorvogndriften på statsbanene. — „Fahrt ins Blaue“. — Gotthardbanen 50-årsjubileum. — Telespørsmålet — telefri linje. — Automobilkonkurransen i Tyskland 1931. — Personalforandring ved statsbanene. — Bergensbanen. — Reisehastigheten 1914 og 1932. — Arbeidsstyrken ved vei- og jernbaneanlegg i 1932. — Litteratur. — Innholdsfortegnelse 1926—1932.

DESEMBER 1932

NALENZ (HÖFERS) METODE TIL UTSETTING OG RETTING AV KURVER

Av professor Kolbjørn Heje.

(Fortsettelse fra nr. 4, side 71).

§ 9. Den praktiske utførelse av pilhoidemålingene.

Det er tidligere (§ 2) gjort opmerksom på at for å få den

tilstrekkelige nøyaktighet må delingen av buen $\Delta l \leq \frac{R}{100}$.

Følgende forhold anbefales av dr. Schramm:

For R inntil 200 m	$\Delta l = 200$ cm
„ $R = 200\text{--}300$ m	$\Delta l = 250$ cm
„ $R = 300\text{--}400$ m	$\Delta l = 300$ cm
„ $R = 400\text{--}500$ m	$\Delta l = 400$ cm
„ $R > 500$	$\Delta l = 500$ cm

Større verdier av Δl enn 500 cm anvender man bare ved meget slake kurver $R > 2000$ m.

Pilhoidene måles som tidligere nevnt på kordelengder som er et multiplum av Δl , i almindelighet $4 \cdot \Delta l$ ($c_4 = 4$). Bruker man større buelengder enn 500 cm, minskes c_4 til 2 for ikke å få stor snorlengde ved pilhoidemålingen. Måles pilhoiden på annen måte (se nedenfor), er det en fordel å beholde $c_4 = 4$, da dette etter dr. Schramms anviselse gir større nøyaktighet enn med $c_4 = 2$.

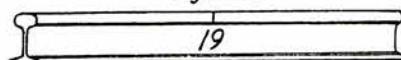
Før pilhoidemålingen kjedes det linjeavsnitt som skal korrigeres, idet man som kjedelengde bruker Δl . Som

utgangspunkt velger man et punkt i rettlinjen som bør ligge minst $\frac{c_4 \cdot \Delta l}{2}$ tilbake for kurvepunktet. Dette utgangspunkt

kalles pel 0 og forøvrig nummereres og betegnes de enkelte delepunkter fremover som peler i en almindelig kjedning. Kjedningen skjer på ytre skinne i kurven og delestrekene anbringes helst på yttersiden av hodet med påskrift av pelnummer på skinneleggen nedenunder. Fig. 16. Til merkingen brukes oljekritt. Går målingen over to ulikerettede kurver skiftes skinne i rettlinjen mellom dem, idet man her vinkler rett over. Under kjedningen måles inn og anmerkes i *måleboken* de punkter som har særlig interesse, f. eks. kurvepunkter og punkter i skinnegangen hvor denne ikke kan flyttes eller hvor flytningen må begrenses. F. eks. ved broer, plattformer, murer, master m. v.

Pilhoidene måles derefter i alle kjedepeler på den ovennevnte kordelengde. Ved pilhoidemålingen er det ønskelig å ha et apparat hvorved man kan måle både positive og negative pilhoder. Derved blir det ikke nødvendig på forhånd å rette inn rettlinjene, men rettingen av disse kan skje sammen med korrekjonen forøvrig. Fig. 17 viser Höfers tyske apparat (leveres av Max Wolz, Bonn). Appa-

Fig. 16.

Höfers måleapparat.

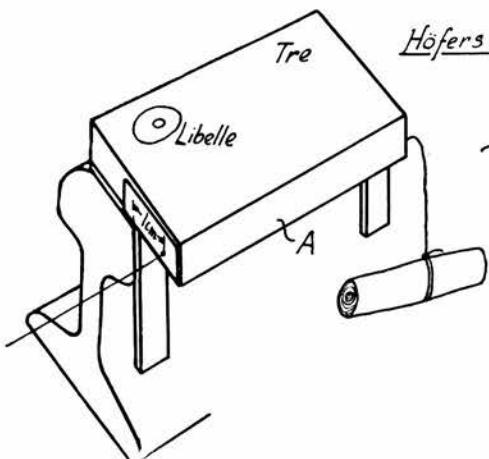
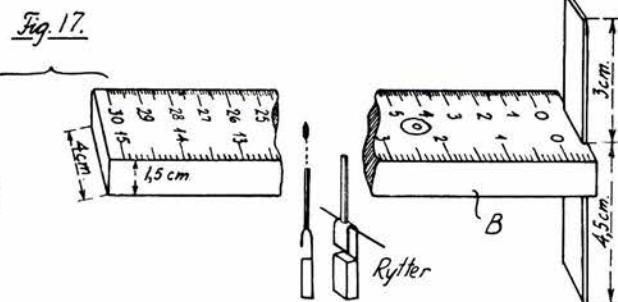
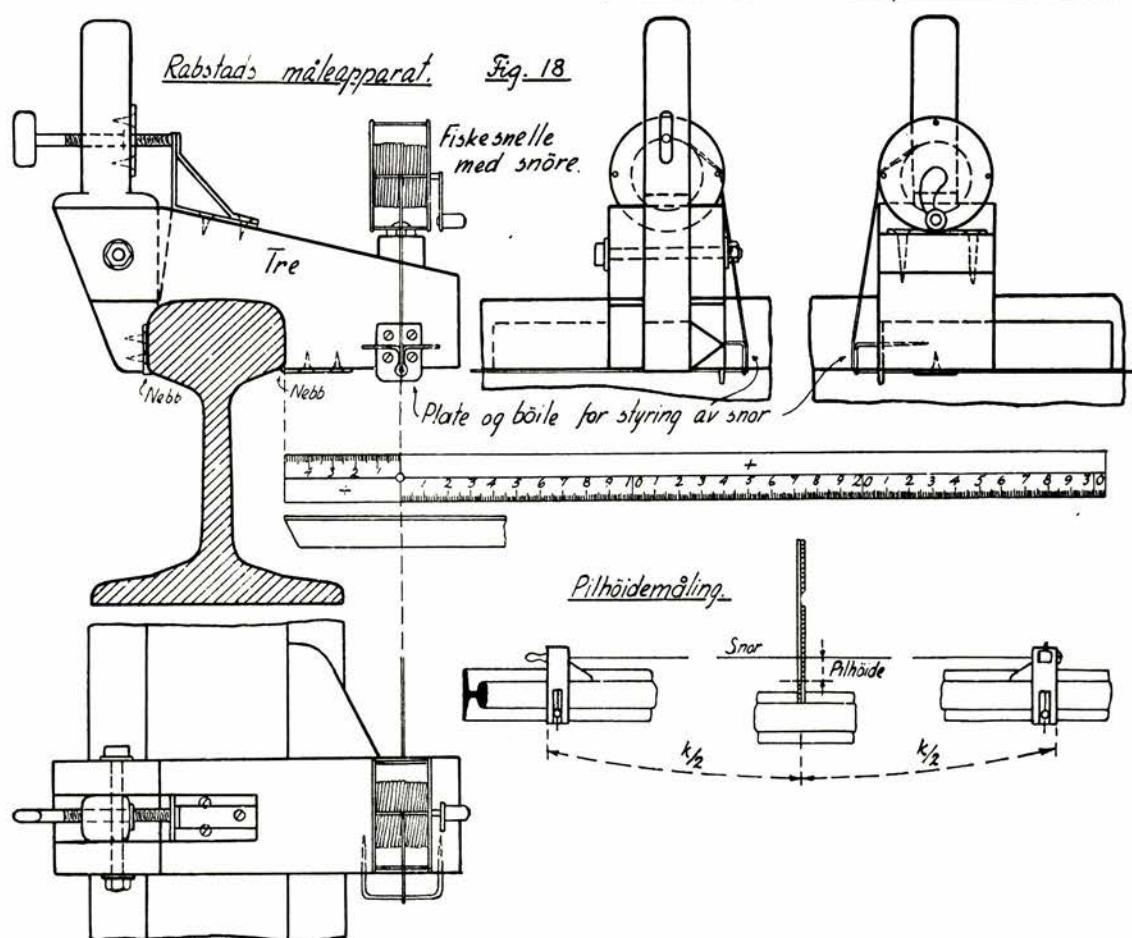

Fig. 17.

Sett fra venstre mot høire. Sett fra høire mot venstre.

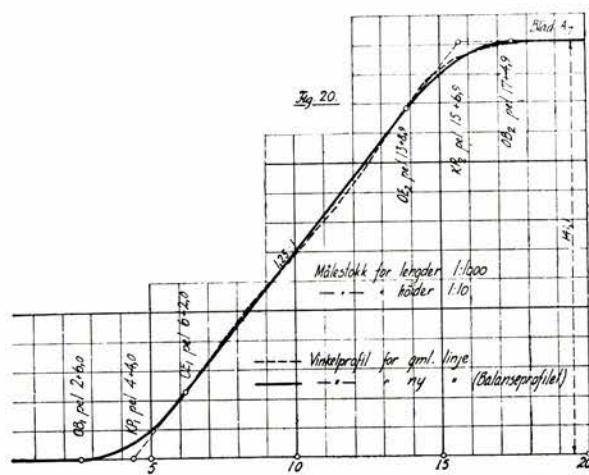
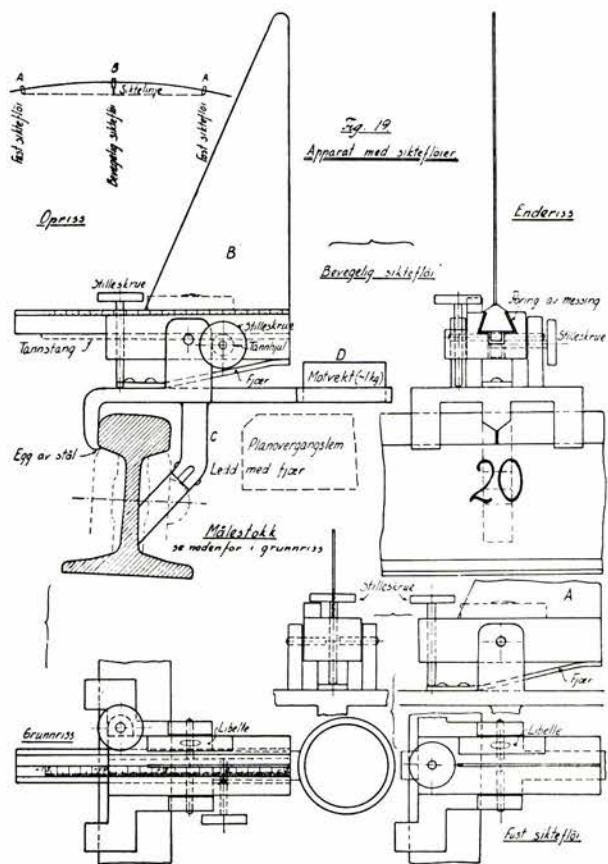
ratet består av to spennbrett *A* med anslagsjern som kan legges mot skinnehodet enten således at brettet hviler på hodet eller det kan løftes når hindringer — f. eks. lasker, tvangsskinner, planovergangslemmer o. l. — er i veien. Brettene er forsynt med lite ømfintlige dåselibeller for vatring så anslagsjernene blir vertikale. Mellem brettene er spent en snor, således at denne ved endene kommer 1 cm fra innerkant av skinnehode. Til apparatet hører en målestokk *B*, likeledes utstyrt med dåselibeller og anslagsjern. Disse legges mot skinnehodet midt på snoren. Når målestokken holdes inn til skinnehodet i vater under snoren kan pilhøiden direkte avleses, idet målestokkens 0 er avsatt i 1 cm avstand fra enden. Herved kan også avleses negative pilhøider inntil ca. 1 cm. Er hindringer i veien, legges målestokken over snoren og på denne anbringes den viste rytter i forhold til hvilken avlesningen skjer. Apparatet er svært enkelt, men det må naturligvis påses at anslagsjernene ikke blir bøyd eller løsner.

I fig. 18 er vist inspektør Rabstads apparat. Som det vil sees, er måleprinsippet stort sett det samme som ved det tyske apparat, så nogen beskrivelse kan ansees overflødig.

Et tredje apparat kan tenkes utført på grunnlag av banemester Schives kurverettingsapparat på den måte som er

vist i fig. 19. *A* er faste sikteløier som kan hektes over skinnehodet og støtter sig mot skinneleggen ved en støttearm *C*. Hvor en lask eller annet er i veien kan armen knekkes til siden om et ledd så den blir passende forkortet. Apparatet holdes i stilling av vekten *D*. Sikteløien er festet til en i vertikal retning svingbar arm, som står under fjærttrykk og kan reguleres med en stilleskrue. Ved en libelle kan armen vrettes inn, hvorved løiens siktetekant blir vertikal (eller omtrent vertikal og parallel de andre løier). Den bevegelige sikteløi *B* er innrettet på samme måte, kun er løien anbragt på en bevegelig lineal med inndeling til begge sider av nullpunktet (rettlinjen) så at forskjellen kan avleses. På denne måte kan ved innsiktning av løiene både positive og negative pilhøider bestemmes. Antagelig må den bevegelige lineal ha en lengde av 20 cm (5 cm negativ og 15 cm positiv pilhøide) og skulde kunne settes i forbindelse med en stilleskrue.

Det er naturligvis vanskelig å uttale seg om et tenkt apparat, men viser det sig brukbart, skulde det formentlig ha fordeler ved at pilhöidemålingen kan skje hurtig og ved to mann. Apparatet skulde også kunne anvendes ved kontroll av kurvers krumming og ved almindelig justering av kurver, idet den bevegelige løi da på forhånd innstilles

i målestokk 1:10 for hver kjede (1 kjede i 1:1000 = 1 cm) får det rettlinjede vinkelprofil (se § 4) en stigning av 1,25:1 ($\operatorname{tg} \alpha = 1,25$).

Herav kan kurvepunktene og overgangskurvepunktene beliggenhet i den nye kurve beregnes, idet punktet P ligger i vinkelprofilets halve høyde (fig. 13).

$$KP_1 = 10 + 0,45 - \frac{141,1}{2 \cdot 1,25} = 10 + 0,45 - 56,45 \text{ m} = 4 + 4,0$$

$$KP_2 = 10 + 0,45 + 56,45 = 15 + 6,9$$

KP_1 og KP_2 er ikke de almindelige kurvepunkter, men den flyttede kurves kurvepunkter i den ideale tangent (jfr. § 5).

Da overgangskurvens lengde ved en 400 m kurve er 36 m og den fordeler sig med halvparten til hver side av de beregnede kurvepunktene, får overgangskurvepunktene følgende beliggenhet:

$$OB_1 = 4 + 4,0 - 18 \text{ m} = 2 + 6,0$$

$$OE_1 = 4 + 4,0 + 18 \text{ m} = 6 + 2,0$$

$$OB_2 = 15 + 6,9 + 18 \text{ m} = 17 + 4,9$$

$$OE_2 = 15 + 6,9 - 18 \text{ m} = 13 + 8,9$$

Ved bestemmelsen av balanseprofilets ordinater er det ikke nødvendig å gå omveien om pilhøyden. Vi kan her bestemme ordinatene direkte av vinkelprofilets ligning. For selve cirkelkurvens vedkommende er ordinatene gitt ved vinkelprofilets rette linje, hvis beliggenhet og retning er angitt foran. I overgangskurvene beregnes ordinatene av ligning 11:

$$y = c_3 \frac{x^2}{2 \cdot R \cdot l} = \frac{c_2}{c_1} \frac{x^2}{2 \cdot R \cdot l}$$

Da vinkelprofilets ordinater i nærværende tilfelle bestemmes direkte ved en summering av pilhøyden, kan c_2 bestemmes av ligning 15, idet:

$$\frac{8 \cdot c_2}{c_4^2 \cdot \Delta l} \sum h = \sum h. \text{ Som foran angitt er } c_4 = 2 \text{ og } \Delta l = 10 \text{ m},$$

på den til radien og korden svarende pilhøyde, akkurat som ved Schives apparat.

§ 10. Eksempel på analytisk beregning av korreksjonen.

I det etterfølgende vises korreksjonen av en 400 m venstre kurve, hvor beregningen gjennemføres helt analytisk. Pilhøyden og kurveforholdene er hentet fra ett av inspektør Rabstads eksempler. Jfr. Medd. fra statsbanene nr. 1 — 1929. Som deling (Δl) er anvendt 10 m. Ifølge § 9 burde den ikke ha vært mer enn 4 m, men fremgangsmåten ved beregningen blir jo i begge tilfelle den samme, og det er den som her skal vises. Pilhøyden er målt på 20 m kordelengde, hvorfor $c_4 = 2$. Med $\Delta l = 4$ m og $c_4 = 4$ vilde kordelengden ha blitt 16 m.

I beregningsskjemaets rubrikk 2 er oppført de i vedkommende pel målte pilhøider i cm, og i rubrikk 3 den løpende

sum av h . Summen er for hver pel skutt frem $\frac{\Delta l}{2}$ i overensstemmelse med det i § 6 anførte. Summen av rubrikk 2 gir $\sum h$ eller vinkelprofilets samlede ordinat (H) og rubrikk 3 de enkelte ordinater, hvorav vinkelprofilet kan konstrueres. Se fig. 20, hvor ordinatenes målestokk er 1:10 og lengdemålestokken er 1:1000. Ved å summere rubrikk 3 får man dobbeltsummen $\sum \sum h$, og divideres denne i henhold til ligning 18 med $\sum h$ (rubrikk 2), fås punktet P 's avstand fra pel 20, $(n+1)$. Den blir 9,955 cm = 99,55 m. P ligger altså på pel 10 + 0,45. Da pilhøyden på 20 m korde ved en 400 m kurve er 12,5 cm og denne i vinkelprofilet summeres

Beregningsskjema.

Anmerkning	Pel nr.	Målte pilhøider cm	3 Ordinat. sum rubr. 2	4 Ballanse profilenes be- regnede ordinater		5 Ordinat.- diff. d cm	6 Sum Ord. diff. Σd cm	7 Avsett	
				cm	Korreksjon			+ Til høire mm	- Til venstre mm
Rettlinje	0	0	0	0			0		
	1	0,2	0,2			+ 0,2	0		
	2	0,3	0,5			+ 0,5	+ 0,2	4	
OB ₁ pel 3 + 0	3	1,3	1,8	1,4		+ 0,4	+ 0,7	14	
KP ₁ pel 4 + 4,8	4	4,2	6,0	6,3		- 0,3	+ 1,1	22	
OE ₁ pel 6 + 0	5	8,8	14,8	14,6		+ 0,2	+ 0,8	16	
	6	11,6	26,4	26,3		+ 0,1	+ 1,0	20	
	7	13,4	39,8	38,8	- 0,1	+ 1,1	+ 1,1	22	
	8	12,4	52,2	51,3	- 0,1	+ 1,0	+ 2,2	44	
	9	11,2	63,4	63,8	- 0,1	- 0,3	+ 3,2	64	
	10	11,7	75,1	76,3	- 0,1	- 1,1	+ 2,9	58	
	11	11,4	86,5	88,8	- 0,1	- 2,2	+ 1,8	36	
	12	12,8	99,3	101,3		- 2,0	- 0,4	8	
	13	14,9	114,2	113,8		+ 0,4	- 2,4	48	
	14	14,1	128,3	125,6		+ 2,7	- 2,0	40	
KP ₂ pel 15 + 4,5	15	7,2	135,5	134,2		+ 1,3	+ 0,7	14	
	16	2,9	138,4	139,4		- 1,0	+ 2,0	40	
	17	1,7	140,1	141,1		- 1,0	+ 1,0	20	
	18	1,0	141,1	141,1		0	0		
Rettlinje	19	0	141,1	141,1		0	0		
	20	0	141,1	141,1		0	0		
		141,1	1404,7	1405,2	- 0,5				

hvorefte $c_2 = 5$ m $c_1 = 1$. For pel 3 + 5 blir således ordinaten eksempelvis :

$$y = \frac{5}{1} \frac{9^2}{2 \cdot 400 \cdot 36} = \frac{405}{28800} = 0,014 \text{ m} = 1,4 \text{ cm, idet}$$

$$x = \text{pel } 3 + 5 - \text{pel } 2 + 6 = 9 \text{ m.}$$

På denne måte kommer man til de i beregningsskjemaet rubrikk 4 angitte ordinater. Summen av rubrikk 3 og rubrikk 4 skal være den samme, hvorfor man må gjøre den i skjemaet

viste korreksjon. I rubrikk 5 får man ordinatdifferansene d (rubr. 3—rubr. 4) og i rubrikk 6, Σd . Herav kan avsettet for korreksjonen i hver enkelt pel beregnes av ligning 19:

$$a_E = \frac{\Delta l}{c_2} \frac{E}{A} \sum d = \frac{10}{5} \frac{E}{A} \sum d = 2 \frac{E}{A} \sum d$$

Det blir altså her å fordoble Σd i hver pel for å finne avsettet. Med hensyn til retningen av sporets forskyvning er å merke at når Σd er positiv skjer flytningen til høire

og når negativ til venstre, sett i kjedningens retning. Positiv regnes d når kurvens vinkelprofil ved vedkommende pel faller over balanseprofilet, negativ når det omvendte er tilfelle. Denne regel gjelder både når vinkelprofilet er stigende og når det er fallende.

§ 11. Spesielle oppgaver.

Nalenz metode kan anvendes til løsning av en rekke forskjellige oppgaver. Man kan bl. a. stikke en jernbanekurve uten på forhånd å ha noget spor å holde sig til ved foreløpig å sette ut peler i konstant avstand og som tilnærmet følger kurven. Det vil også være mulig først å rundstikke kurven og dernest korrigere den ved vinkelprofilet og balanseprofilet. Likeledes kan man med fordel anvende metoden hvor det gjelder å omdanne en kurve med sikte på å legge inn en vike for et sidespor m. v.

I det følgende skal gjennemgås enkelte spesialtilfelle som oftere vil forekomme under bruken av metoden.

1) *Retting av en kurve hvor et bestemt punkt er et fastpunkt.* (Jfr. også inspektør Rabstads tidligere nevnte artikler.)

Dette tilfelle vil inntrefte når sporet på et bestemt sted ikke kan flyttes av en eller annen grunn. Det blir da nødvendig å dele opp behandlingen i to avsnitt, hvor vedkommende punkt er delepunktet.

Holder vi oss nu til det i § 10 behandlede eksempel og forutsetter at f. eks. pel 10 danner et slikt fastpunkt, så må vinkelprofilets flate og balanseprofilets flate frem til dette punkt være like, når flytningen av sporet skal bli = 0. Ved summering av rubrikk 3 i beregningsskjemaet finnes denne flate for vinkelprofilet = 20,51 cm².

Forutsettes at den rettede kurve i dette avsnitt skal ha radien 400 m blir balanseprofilets helling som før = 1,25:1 og dets flate kan beregnes av fig. 21. Som det vil sees dannes flaten av et triangel + overgangskurvens parabolflate. Denne siste kan bestemmes således:

$$F_p = \int y \cdot dx - \frac{l}{4} y_1 = \frac{c_1}{c_2} \frac{1}{2 \cdot R \cdot l} \cdot \int x^2 \cdot dx - \frac{l}{4} \frac{c_2}{c_1} \frac{l}{2 \cdot R} =$$

$$= \frac{c_2}{c_1} \frac{1}{2 \cdot R \cdot l} \frac{x^3}{3} - \frac{c_2}{c_1} \frac{l^2}{4 \cdot 2 \cdot R} \quad \text{For } x = l \text{ fås}$$

$$F_p = \frac{c_2}{c_1} \left(\frac{l^3}{3 \cdot 2 \cdot R \cdot l} - \frac{l^2}{4 \cdot 2 \cdot R} \right) = \frac{c_2}{c_1} \frac{l^2}{24 \cdot R} = \frac{c_2}{c_1} m_R$$

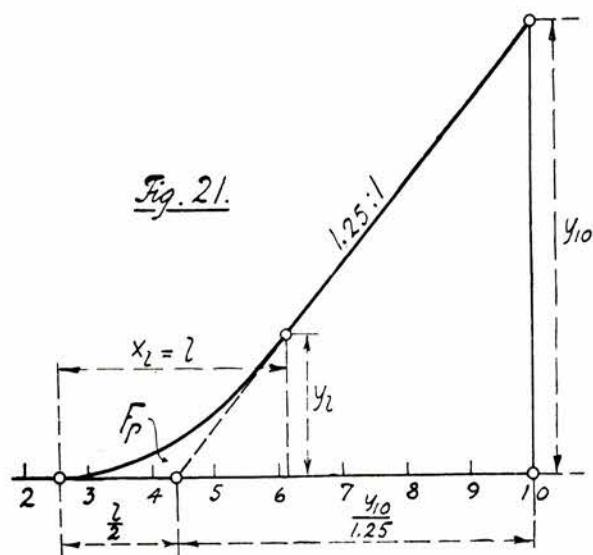
hvor m_R er kurvens innflytning på grunn av overgangskurven. Tidligere er c_2 beregnet = 5 m og med $c_1 = 1$ blir:

$$F_p = 5 \cdot m_R$$

For $R = 400$ m er $m_R = 0,135$ m så $F_p = 5 \cdot 0,135 = 0,675$ m².

I vinkelprofilets målestokk (lengde = 1 : 1000, høyde = 1 : 10) må der divideres med 10 000 så 1 m² = 1 cm², hvorfor:

$$F_p = 0,675 \text{ cm}^2 \text{ i vinkelprofilet.}$$

Denne flate kan også bestemmes direkte av vinkelprofilet idet:

$$F_p = \frac{1}{12} x_l \cdot y_l = \frac{1}{12} 3,6 \cdot 1,8 \cdot 1,25 = 0,675 \text{ cm}^2.$$

Vinkelprofilets flate frem til pel 10 blir da:

$$\frac{y_{10}}{2 \cdot 1,25} y_{10} + 0,675 = 20,51 \text{ cm}^2,$$

$$\text{hvorav } y_{10} = \sqrt{49,59} = 7,04 \text{ cm.}$$

hvorefter balanseprofilets ordinater kan beregnes og sporets flytning bestemmes.

For det annet avsnitt (pel 10—20) har man da:

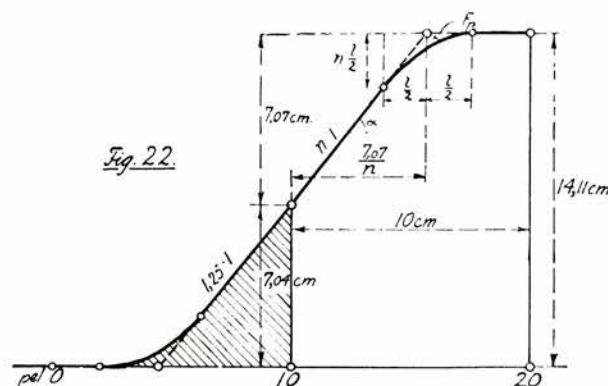
Vinkelprofilets hele flate	140,47 cm ²
Fragår første avsnitt	20,51 "
<hr/>	

2. avsnitts flate 119,96 cm²

Av fig. 22 kan nu vinkelprofilets helling pel 10—20 beregnes:

$$14,11 \cdot 10 - \frac{7,07}{2 \cdot n} 7,07 - F_p = 119,96$$

Av vinkelprofilet (fig. 20) er det lett å se at nogen større avvikelse i profilets hellinger, og altså i kurveradiene, på

de to avsnitt blir det ikke. Det vil da være naturlig å slofe overgangskurven mellom de to sammensatte kurver man nu får, hvorved overgangskurvets lengde for kurven pel 10—20 ved anslutningen til rettlinjen må beregnes av 400 m kurvens innflytning (m_{400}). Jfr. professor Heje: Overgangskurver og overhøider i sammensatte kurver ved jernbaner. Medd. fra statsb. nr. 2 — 1931.

Under disse forhold kan parabelflaten F_p regnes lik i begge kurver, altså:

$$141,1 - \frac{7,07^2}{2 \cdot n} - 0,675 = 119,96$$

$$n = 1,22, \text{ altså } \operatorname{tg} \alpha = 1,22$$

Av ligning 8 a har vi at:

$$\operatorname{tg} \alpha = \frac{c_2}{c_1 \cdot R + \Delta l} = \frac{5}{1/1000 \cdot R + 10}, \text{ hvorav}$$

$$R = \sim 410 \text{ m}$$

Obergangskurvets lengde:

$$l_{410} = \sqrt{24 \cdot 410 \cdot 0,135} = \sim 36,5 \text{ m}$$

Parabelflaten F_p er da (fig. 22):

$$F_p = \frac{1}{12} n \cdot \frac{l}{2} l = \frac{n \cdot l^2}{24} = \frac{1,22 \cdot 3,65^2}{24} = 0,677 \text{ cm}^2$$

altså praktisk talt den flate man har regnet med. Balanseprofilen er derved også fastlagt på avsnittet pel 10—20, hvorved den videre beregning kan foregå på lignende måte som i § 10.

2. Retting av en kurve, hvor et bestemt punkt må flyttes et visst mål utover eller innover.

Hvis vi bruker det samme eksempel som foran, men forutsetter at skinnegangen i pel 10 må flyttes f. eks. 12 cm innover mot kurvens centrum, altså til venstre, vil det si at ordinatdifferansen i denne pel (rubr. 6) må være = —6 cm, da avsettet er det dobbelte av Σd . (Jfr. foran.) Dette svarer til at balanseprofilets ordinatflate (i profilets målestokk) inntil pel 10 skal være 0,6 cm² større enn vinkelprofilets, altså = $20,51 + 0,6 = 21,11 \text{ cm}^2$. Med denne flate kan da balanseprofilets beliggenhet beregnes på samme måte som under punkt 1.

For så vidt man finner at kurveradien 400 m ikke passer innenfor avsnittet, er det naturligvis intet til hinder for å velge en annen radius, med en annen helling på balanseprofilen. På det næste avsnitt kan kurveradien beregnes som under 1 vist.

Har man flere punkter som krever en bestemt flytning av skinnegangen, må beregningen deles opp i tilsvarende avsnitt, som behandles på lignende måte som foran.

3. Omstikning av kontrakurver med forlengelse av mellomliggende rettlinje.

Efterhvert som utviklingen skrider frem kan det bli nødvendig å øke kjøre hastigheten ved jernbanene. I Tyskland og flere andre land er man midt oppe i en slik utvikling, og også hos oss er spørsmålet aktuelt. En økning av hastig-

heten krever en økning av kurvenes overhøider og derigjen nem også av overgangskurvenes lengde. Til denne økning bidrar som regel også det forhold at man ved større hastigheter gjerne vil slake ut stigningen i overhøiderampen ved skarpe kurver. Isteden for en maks. stigning av 1 : 300 (jfr. mine forelesninger) er man nu i Tyskland (etter de nye regler av 1928) gått til en maks. stigning av 1 : 400 i overhøiderampen.

Under disse forhold vil i mange tilfelle rettlinjene mellom ulikerettede kurver bli for korte og en omlegning av kurvene blir derfor nødvendig. Denne omlegning kan skje i forbindelse med en justering av kurvene og kan beregnes ved Nalenz-metoden.

I det følgende er gått ut fra pilhøidemålingen ved en omstikning fra Dovrebanen, som er utført av baneinspektør Rabstad. Jfr. Medd. fra statsb. nr. 2 for 1929. Den gjelder partiet km 490,31—490,83 og omfatter en 400 m og en 300 m (ulikerettede) kurve med en mellemliggende kort rettlinje, som mellom overgangskurvepunktene bare var 14,5 m lang. Denne skulde etter dagjeldende regler vært 20 m lang. Ved omstikningen er denne rettlinje i henhold til Statsbanenes regler av 1926 forlenget til 25 m samtidig med at overgangskurvenes lengder er øket fra henholdsvis 30 og 35 m (gamle regler) til henholdsvis 36 og 38 m (nye regler). Hele rettlinjens lengde er derfor øket fra ca. 47 til ca. 62 m eller med ca. 15 m.

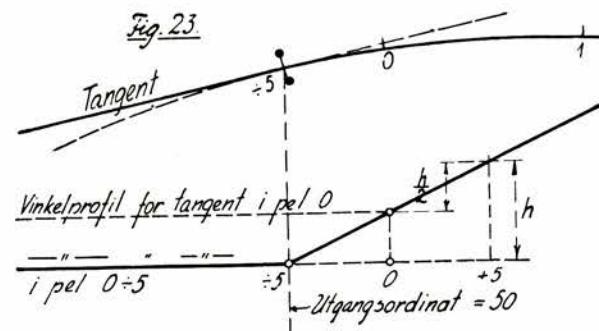
Nærværende beregning går ut fra de samme forhold, men er forøvrig opstilt under en noget annen forutsetning og på en noget annen måte enn den av inspektør Rabstad utførte.

Omstikningen begynner inne i 400 m kurven (pel 0) og den første pilhøide er målt i utgangspelen og ført inn med sin fulle verdi ved beregningen av ordinaten i pel 0 + 5. Dette svarer til at utgangstangenten for den nye kurve ligger 5 m tilbake for pel 0 (pel 0—5), idet den anvendte deling er 10 m. (Den skulde etter dr. Schramm vært 4 m. jfr. § 9 foran.) Av ligning 15 har vi nemlig:

$$y = \frac{8 \cdot c_2}{c_4^2 \Delta l} \Sigma h$$

Da c_4 som før er = 2 og $\Delta l = 10 \text{ m}$ blir $c_2 = 5 \text{ m}$ (jfr. § 10, side 15) og vinkelprofilets stigning på 10 m blir derfor:

$$y = \frac{8 \cdot 5}{4 \cdot 10} \Sigma h = \Sigma h = h$$

Anm.	Pel	1	2	3	4	5	6	7
		Måtte pil- høider h cm.	Vinkelpro- filets ord. ($p = 0^{\circ} 30'$, $f = +10'$, $\rho = 30^{\circ} 52'$, $t = +10'$)	Bal. profilet's beregnede ordinater:	Ordi- nat- diff. d.	Sum ordinat- diff. Σd cm.	Avtsett.	
					cm.	korr.	cm.	+ Til høire mm.
		0	11,8	50,0	0	0		
		1	11,1	51,8	+0,7	-0,7		14
		2	14,8	52,9	+2,2	-2,9		58
		3	14,0	57,7	+0,1	-2,8		56
		4	11,5	62,3	+2,2	-0,6		12
		5	9,9	63,8	+1,1	+0,5	10	
		6	12,9	63,7	+1,5	-1,0		20
		7	14,8	66,6	+1,1	-2,1		42
		8	13,1	71,4	+1,2	-0,9		18
		9	11,4	74,5	+1,8	+0,9	18	
		10	11,5	75,9	+0,6	+1,5	30	
		11	9,8	77,4	+0,4	+1,1	22	
		12	13,0	77,2	-3,1	-2,0		40
		13	13,1	80,8	+2,0	-4,0		80
		14	15,5	83,9	+1,5	-5,5		110
		15	12,7	89,4	+1,5	-4,0		80
		16	8,3	92,1	+1,7	-2,3		46
		17	12,1	90,4	-2,5	-4,8		96
		18	12,1	92,5	+2,9	-7,7		154
		19	16,5	97,6	+3,4	-11,1		222
		20	13,6	101,1	+0,6	-10,5		210
		21	8,3	104,7	+1,7	-8,8		176
		22	12,2	103,0	105,5	-2,5		226
		23	15,2	105,2	108,1	+0,1	-3,0	432
		24	11,7	110,4	+0,1	-0,3	-4,3	286
		25	8,9	112,1	113,1	+0,1	+1,1	292
		26	12,5	111,0	115,4	+0,1	-4,5	314
		27	11,9	113,5	114,8	+0,1	-14	404
		28	8,1	115,4	110,7	+0,1	+4,6	432
		29	2,6	113,5	103,1	+0,1	+10,3	340
		30	-2,1	106,1	93,2	+2,9		134
		31	-7,3	104,0	93,2	+0,8		340
		32	-10,3	106,7	103,0	+3,7		414
		33	-7,5	106,4	109,5	+3,1		352
		34	-8,2	108,9	112,0	-3,1		290
		35	-15,7	110,7	109,3	+1,4		318
		36	-17,7	105,0	103,2	+1,8		354
		37	-15,5	97,3	96,6	+0,7		368
		38	-20,0	91,8	89,9	+1,9		406
		39	-18,1	81,8	83,2	-1,4		378
		40	-19,4	73,7	76,6	-2,9		320
		41	-13,6	64,3	69,9	-5,6		208
		42	-16,6	60,7	63,2	-2,5		158
		43	-14,1	54,1	56,6	-2,5		108
		44	-18,5	50,0	49,9	+0,1		110
		45	-18,7	41,5	43,2	-1,7		76
		46	-12,0	32,8	36,6	-3,8	0	0
		47	-7,6	30,8	32,2	-1,4		28
		48	-5,6	33,2	32,3	+0,9		10
		49	-2,3	37,6	36,8	+0,8		6
		50	+0,3	45,3	45,6	-0,3		0
		51	0	55,6	55,6	0		0
				65,6	65,6	0		0
				4222,7	4222,0	+0,7		

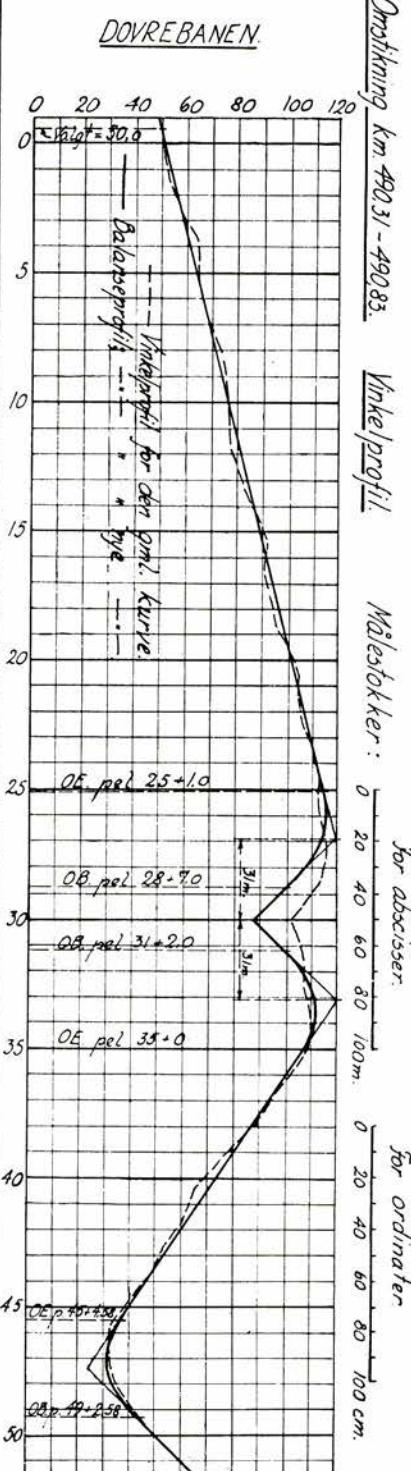
Følgelig ligger utgangspunktet $\Delta l = 10$ m tilbake for 0 + 5, således som det fremgår av fig. 23. Tangenten i 0–5 blir altså utgangstangenten ved beregningen. Som figuren viser, måtte man i beregningen innføre den halve pilhøide i pel 0 hvis man vilde ha tangenten i denne pel som utgangstangent.

Vinkelprofilet og balanseprofilet er tegnet op med pil-

høideforkortning = 10 fra pel 0 til og med pel 29 og derfra med pilhøideøkning = 10, hvorved det får et utseende som fig. 24. Da kurvene er ulikerettede, er man nødt til i rettlinjen mellom dem å gå over fra pilhøideforkortning til en tilsvarende pilhøideøkning for å få en rimelig form på profilene og den samme helling for samme kurveradius eller for rettlinje, dog med motsatt retning for hellingen. Beregn-

Fig. 24.

DOVREBANEN.

For ordinater
For abcisser

For ordinater
For abcisser

ingen av ordinatene må da naturligvis skje under hensyn, til denne overgang fra forkortning til økning. Som utgangsordinat i pel 0—5 er valgt 50. Denne kan velges som det passer best for profilets form. Alle pilhøider for avbeining til venstre (i kjedningens retning) er regnet positive, og til høyre negative. Som tidligere angitt fremstiller vi nemlig vinkelprofilet for en venstrekurve stigende og for en høyrekurve fallende.

For fastleggelse av balanseprofilet er gått ut fra at midten av rettlinjen mellom kurvene blir liggende som før på pel 30, hvorved kurvepunktene beliggenhet i den ideale tangent med 62 m lengde av rettlinjen blir pel 26 + 9 og 33 + 1, henholdsvis i den slakeste og den skarpeste kurve. Den skarpeste radius ($R = 300$ m) forutsettes bibeholdt, hvorefter vi beregner hellingen av balanseprofilet innen 400 m kurvens område. Derav gir sig den nye radius som her må anvendes.

Beregningsprofilet får da det i fig. 25 viste utseende. Parabelflatene i balanseprofilet for overgangskurvene for 300 m kurven ophever hinanden. For 400 m kurven regnes parabelflaten = 0,675 m² (se side 119), idet forutsettes at den nye kurveradius ikke kommer til å avvike vesentlig fra den oprinnelige. Av denne grunn går vi også ut fra at der ikke legges inn overgangskurve ved pel 0—5 (jfr. side 119). Vinkelprofilets flate beregnet på middelordinatene i rubrikk 2 (jfr. fig. 24) er = 422,27 cm². Da går denne flate helt tilbake til pel 0', og når vi vil ha flaten regnet ut fra utgangstangenten (pel 0—5) og forutsetter at kurveradien på dette sted er 400 m med en helling i vinkelprofilet av 0,25:1, må vi trekke fra en flate:

$$\frac{5,0 + 4,88}{2} \quad 0,5 = 2,47 \text{ cm}^2$$

hvorved vinkelprofilets flate mellom pel 0—5 og 52 blir 419,8 cm².

De enkelte ordinater i fig. 25 får følgende verdier:

$$I = 7,06 \text{ cm} \quad (\text{Ordinaten i pel } 51 + 5 \text{ tillagt } 0,5)$$

$$II = 7,06 - x$$

$$III = V = (7,06 - x) + (18,9 - x) \frac{2}{3} = 19,66 - \frac{5}{3} x$$

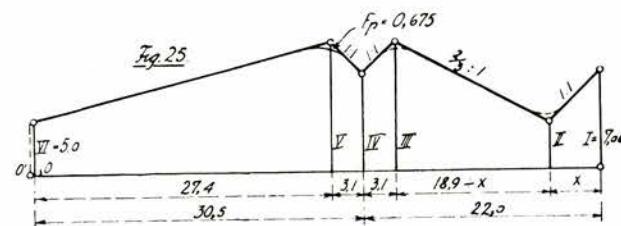
$$IV = III - 3,1 \text{ cm} = 16,56 - \frac{5}{3} x$$

$$VI = 5,0 \text{ cm}$$

Herav gir sig følgende ligning:

$$\begin{aligned} & 24,66 - \frac{5}{3} x \quad 19,66 - \frac{5}{3} x + 16,56 - \frac{5}{3} x \\ & \frac{2}{2} \quad 27,4 + 2 \quad \frac{2}{2} \quad 3,1 + \\ & \quad 7,06 - x + 19,66 - \frac{5}{3} x \\ & \quad + \frac{2}{2} (18,9 - x) + \\ & \quad + \frac{14,12 - x}{2} x - 0,675 = 419,8 \end{aligned}$$

hvorav $x = 4,642 \text{ cm}$.

Ved å beregne ordinaten V finner man hellingen på balanseprofilet fra pel 0—5 = 0,2526:1 eller uten pilhøideforkortning 1,2526:1 (12,526 cm pilhøide) svarende til en kurveradius = 399,2 m, altså en meget liten avvikelse fra den oprinnelige kurveradius.

På dette grunnlag er da beregningen ført videre og balanseprofilets ordinater utregnet således som tidligere gjennemgått, hvorefter skinnegangens flytning blir som vist i tabellen på fig. 24. Som det vil sees, optrer den største flytning i pel 27 og blir her 432 mm.

§ 12. Skinnegangens utfestning og flytning.

Det er klart at flytningen av skinnegangen bør skje snarest mulig etter målingen av pilhøidene og beregningen av flytningene for at den i mellemtíden ikke skal forandre seg. Her spiller naturligvis ballastens beskaffenhet og trafikkens størrelse og tyngde en viss rolle, men særlig er skinnegangens utvidelse og sammentrekning på grunn av temperaturvekslinger av betydning. Det sikreste er at man ved kjedningen fester ut linjen ved tilstrekkelig faste peler (som bør stå utenfor ballastprofilet) og samtidig med pilhøidemålingen måler inn skinnegangens beliggenhet i forhold til disse. Da kan skinnegangens flytning senere reguleres i forhold til pelene, og man er uavhengig av om skinnegangen har flyttet seg eller ved baksningen forskyver sig ved punkter som enda ikke er regulert. I fjellskjæringer kan der tas utmål i forhold til fjellveggen, idet man med maling merker av det punkt hvortil der måles. Naturligvis må der over pelene og utmålene føres fortegnelse.

Som foran fremhevet (jfr. bl. a. § 9) bør delingen Δl i almindelighet ikke overskride 5 m ($R > 500$ m) og bør ved skarpere kurver være mindre for å få den tilstrekkelige nøyaktighet ved beregningen. Det vilde jo bli et stort arbeide om man skulle feste ut alle disse punkter i marken. Det er imidlertid ikke nødvendig. Hvis man måler pilhøiden på korder = den firedobbeltede deling (eller på den dobbelte) kan festepelene anbringes på hver annen eller hver fjerde pel, og de mellemliggende punkter kan rettes inn ved hjelp av banemester Schives apparat eller med noget av de foran nevnte opmålingsapparater. Derved vil betydelig arbeide spares uten at det berører nøyaktigheten på en ugunstig måte.

*

Foruten den i § 1 nevnte litteratur kan også henvises til J. Chapple: Méthodes de rectification du tracé des courbes

de chemin de fer par correction des flèches (Paris 1926) samt til baneingeniør Johs. Demandt: Feiludligninger i Sporkurver (Nordisk Jernbanetidsskrift nr. 7 — 1929). Disse skrifter angir metoder til retting av kurver på grunnlag av pilhøidemåling, anvendt henholdsvis i Frankrike og Danmark. Metodene er noget forskjellige innbyrdes og

også noget forskjellig fra den foran gjennemgåtte. Endelig henvises til Ludwig Weisz: Beiträge zum Nalenz. — Höfer Verfahren i Organ f. d. Fortschritte des Eisenbahnwesens Heft. 6, (15 mars) 1932. Grunnformelen for kurvens flytning utvikles her uten høyere matematikk, hvorhos det hevdes at C_4 bør være = 2.

ELEKTRISK SVEISNING

Rapport fra reise i Belgia og Tyskland for å studere elektrisk sveisning til anvendelse i brobygning.

Av ingeniør Arne F. Killingmo.

(Fortsettes fra nr. 5, side 108).

Sveisningens anvendelse i brobygning.

Det er naturlig at sveisningen med sine helt nye bindelseselementer: sveisesommene, vil medføre en omlegning av de gamle, på nagleforbindelser baserte, konstruksjonsprinsipper både hvad detaljanordning og profilvalg angår. Ved Arcos' serviceavdeling så jeg stålkonstruksjoner og broer som oprinnelig var planlagt som klinkede konstruksjoner bli «oversatt» og bearbeidet for sveiset utførelse.

Sveisesommene gir anledning til konsentrerte anslutninger, hvorved knuteplater kan innskrenkes eller slofes helt, og til direkte kraftoverføring med stor stivhet i forbindelser hvor bøiningsmomenter optrer, jfr. fig. 7a-b, som er tatt fra forsøksserier over bøiningsfaste bielkeanslutninger i Bruxelles.

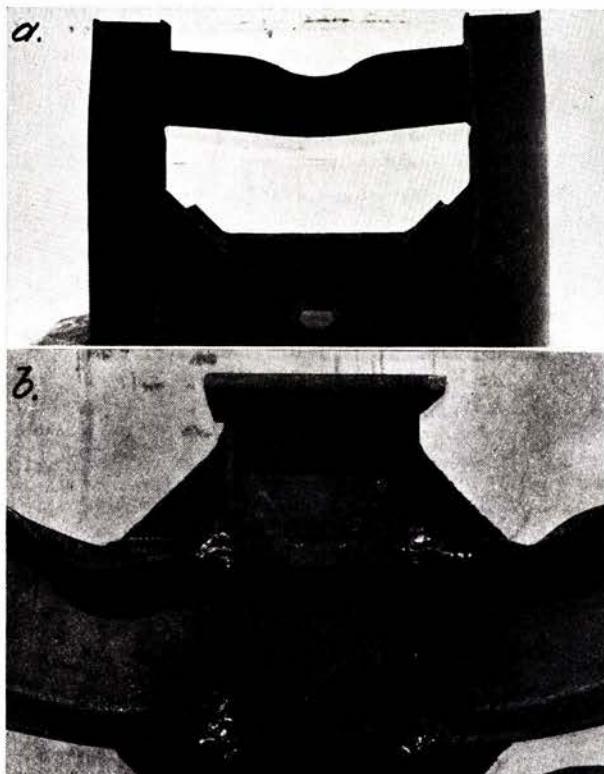

Fig. 7a og 7b.

Fig. 8 c viser et nytt valseprofil som sveisningen har fremkalt. Det er et gurtprofil for platebærere patentert av Dortmunder Union, hvormed verket mener å kunne konkurrere med Peiner- og Dipp-bielker av høyere profiler ved å levere *sveisede*, bredflensede bielker. Verket valser selv bredflensede Grey-bielker inntil profil nr. 40, og mener at de høyere nummeres stegtykkeler, som er bestemt av vals tekniske grunner, ikke av statiske, vil kunne reduseres, så at man ved materialbesparelsen i den tynnere stålplate skal dekke sveiseutgiftene. Dette gurtprofil så jeg anvendt i soiletverrsnitt i den nye jernbanestasjonshall i Duisburg som er under bygning;

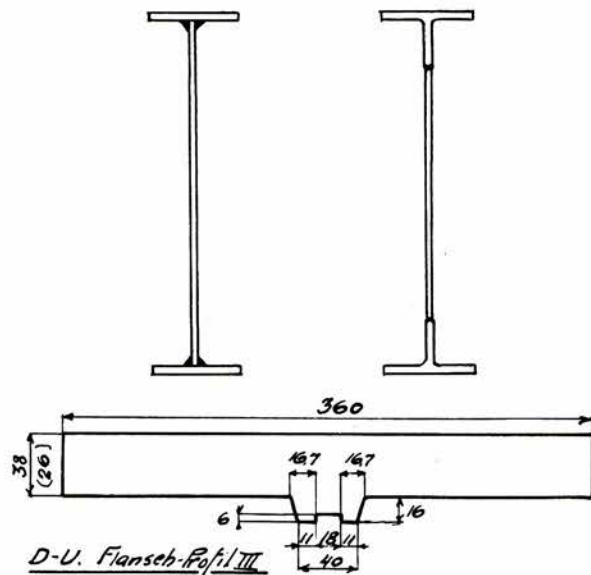

Fig. 8 a, 8 b og 8 c.

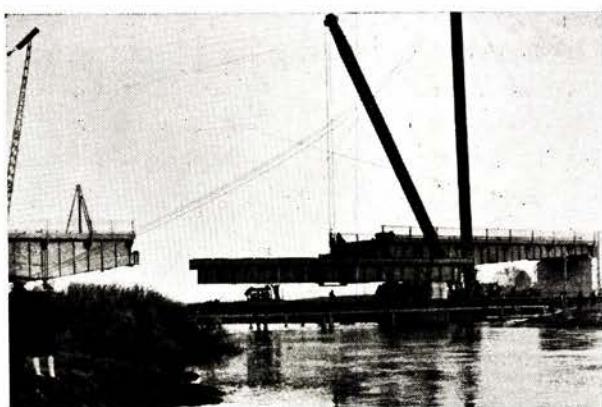

Fig. 9.

det er likeledes anvendt som gurt for hovedbærerne i veibroen ved Werden (se fig. 9) og vil antagelig bli benyttet ved lang- og tverrbærere i den nye Mälarbro i Stockholm. Ifølge de siste planer for denne bro vil lang- og tverrbærere bli utført som sveisede platebærere med sveisede langbæreranslutninger, mens tverrbærernes anslutning til hovedbærerne klinkes.

I Dresden fikk jeg anledning til å se gatebroen over Schlachthof under bygning. Broens samlede lengde er ca. 316 m og vekt 500 tonn St. 37. Den har 12 spenn à 22 m og 2 spenn à 26 m. Systemet er Gerberbærer. Hoved- og tverrbærere, som er platebærere av stålplate og påsveisede gurtplater, er sveiset i verkstedet med automatisk sveisemaskin og blanke elektroder. Kragbærerne, som har lengder inntil 35 m, har av hensyn til transporten fra verksted til brostødet gjennemgående monteringsskjøt, som ble sveiset på byggeplassen før innlegning i broen ved håndsveisning under anvendelse av dekkede elektroder. Fig. 10 viser monteringsskjøtens

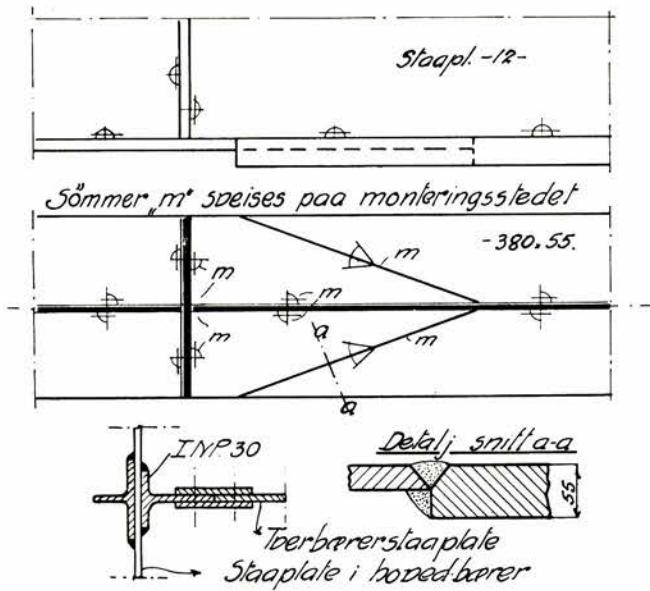

Fig. 10. Schlachthofbrücke. Skjøt av hovedbærer, tverrbæreranslutning.

anordning. Gurtplatens skjøt er gjort kileformet for å gi sveisefugen stor lengde og for å undgå den skårvirkning som den plutselige tverrsnittsvariasjon mellom de to meget forskjellige gurtplater vil medføre om fugen legges loddrett kraftretningen. Tverrbærerstålplatenes anslutning til hovedbærernes avstivningsribber blev klinket for å skaffe beskjæftigelse til den del av monteringsmannskapet som ikke var sveisere i pausene mellom innlegning av spennene. Dette hjelpepersonalkap var nødvendig til opheisning og innlegning, et arbeide som man ikke setter sveiserne til, de kan ikke gå like fra et kranløft tilbake til å føre elektroden som fordrer stø hånd og rolig puls. Ved denne kombinasjonen av sveising og klinkning fikk man den billigste montering. Vektbesparelsen ved den utførte konstruksjon sammenlignet med klinket utførelse andrar til 20 %, og da overbygningen ble levert til samme tonnpris som en klinket utførelse ville koste, kommer hele besparelsen byggherren (Stadt Dresden) til gode.

Arbeidet ble utført av Christohp & Unmack i Niesky.

Den første helt sveisede fagverksbro i Europa er bygget vinteren 1928-29 ved Lowicz i Polen. Den er en veibro for hovedveien Warschau-Berlin med sp. v. 27 m

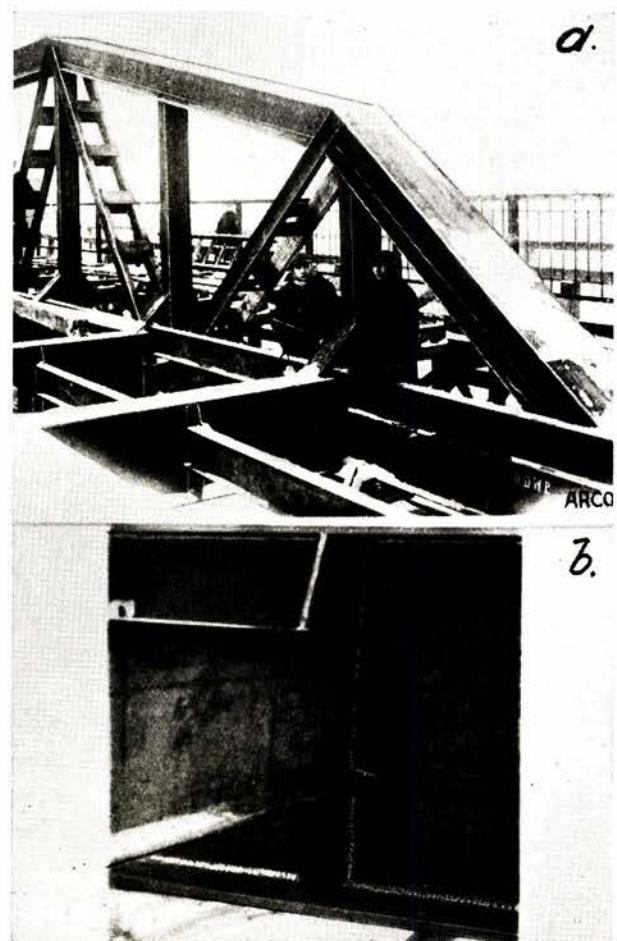

Fig. 11 a og 11 b.

og avstand mellom bæreveggene 6,2 m; beregnet for 20 tonn dampveivals og 500 kg/m² jevnt fordelt belastning. Gurtene har kassetverrsnitt, sammensveiset av stålplater og dekkplate uten forbindelsesvinkler; knuteplater er sløifet. Tverrbærerne er sveisede platebærere, avstivet ved langbæreranslutningene med konsolplater. Detaljene vil forøvrig fremgå av fig. 11. Overbygningens samlede vekt er 59 tonn; beregnet vekt ved klinket utførelse: 70 tonn. Sveisningen er utført med dekkede elektroder.

Den første helt sveisede jernbanebro ved de tyske Riksbaner, en 10 m platebro med mellemliggende brobane blev bygget i 1930 og blev først innlagt til prøve i en omkjøringslinje som ikke var i bruk i nærheten av Münster. Overbygningen blev oplagret på 2 for anledningen støpte betonglandkar, og mellem disse var der dessuten anordnet 3 kraftige betongterskler. Mellemrummet mellem disse og hovedbærerne i broen blev utfyldt med treforinger på en liten klaring nær for å opta hovedbærerne ved et eventuelt brudd under belastningen. De viktigste sveisesømmer blev røntgenundersøkt, hvorpå der blev foretatt statiske belastningsprøver med lokomotiv, under samtidig nedbøinings- og spenningsmåling, og dynamiske prøver ved hjelp av svingemaskin med eksentriske vekter. Til slutt blev der foretatt 80 overkjøringer med hurtigtogslokomotiv med hastigheter i grupper: 40, 50 og 70 km/time. Efter alle disse prøver blev de viktigste sveisesømmer røntgenundersøkt påny og fundet å være i orden. Disse prøver skulde da ha godtgjort sveisede konstruksjoners brukbarhet til jernbanebroer, og broen blev senere innlagt i den sterkt trafikerte hovedlinjen: Wanne—Bremen, hvor den senere har vært holdt under observasjon og har vist sig å svare til forventningene. Denne første bro blev snart etterfulgt av flere, ved siste årsskifte var der innlagt på

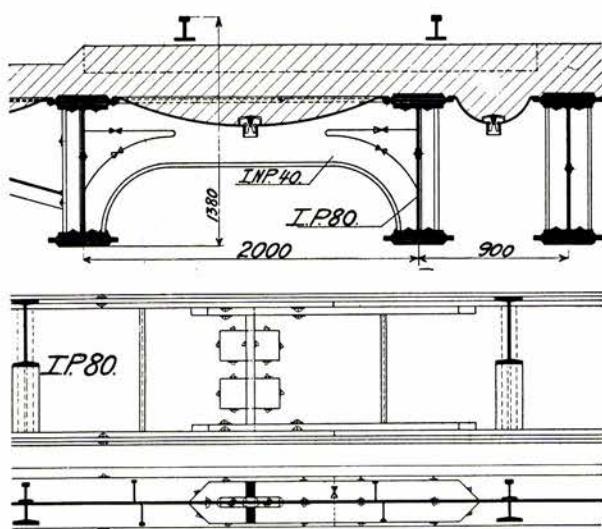

Fig. 12.

Fig. 13.

Riksbanenes linjer i alt ca. 15 spenn og flere nye er kontrahert.

Ved brobygningsanstalten Johs. Dörnen i Dortmund, fikk jeg anledning til å se 4 stk. 19 m spenn til bro over Leppe på linjen Siegburg—Olpe i arbeide. Hovedbærerne utføres som sveisede platebærere, tverrbærere og tverrsnittsrammer av helvalsede bjelker og T-jern. Til utvendig stålplateavstivning anvendes gamle jernbane-skinner. Alle de hittil sveisede broer ved Riksbanene er under 20 m lengde, så skjøt av stålplaten har ikke vært nødvendig. Den første bro med helt skjøtt bærer, Siegrücke ved Eiserfeld er nu under arbeide hos Dörnen. Broen er kontinuerlig i 3 spenn à ca. 13,5 m og hovedbærerne (IP. 80) skjøtes som fig. 12 viser. De 2 horisontale lasker på steget er beregningsmessig ikke påkrevet, men er anbragt for å få alle strekk- og trykkspenninger fra bøiningsmomentet optatt av langsømmer. Tverrbærerne består av INP. 42½ opslisset og böjet ned med innfelt hjertestykke.

Den på fig. 13 viste rammepilar ved Wupperthal-Vohwinckel er også utført av Dörnen, den er sammenveiset av P-bjelker (Peinerbjelker), og forsynt med avstivningsribber på bjelkestegene. All sveising ved disse jernbanebroer er utført i verkstedet, hvor hele bæreveggen, resp. hele broen kunde legges om ved hjelp av kraner, så under-op-sveisning er undgått.

Ved de første broer anvendtes meget avbrutte (opdelte) sveisesømmer, hvor ifølge styrkeberegringen kontinuerlige sømmer ikke var påkrevet; men man går mer og mer over til å fylle ut med såkalte «lette kantsømmer» av vedlikeholdshensyn.

For å redusere krympning og temperaturspenninger til et minimum er det av viktighet at sveisingen utføres etter en på forhånd oppsatt, gjennemarbeidet sveiseplan, hvor sveisesømmenes rekkefølge samt sveiseretning og fremgangsmåte er angitt.

Lange sommer sveises gjerne i «Pilgerschritt» (trinn på 150 mm lengde) for å få minst mulig varmeophopning.

Hvor viktig det er at man tar tilstrekkelig hensyn til krympningen og at den opsatte sveiseplan følges, viser et uhell som inntraff under monteringssveisningen av stålkonstruksjonen for det nye stillverk ved Stendal på linjen Berlin—Hannover. Her hadde sveiseren avveket fra planen, hvilket bevirket brudd i 70 cm lengde ved en sveisesøm under avkjølingen. På foranledning av dette uhell. samt enkelte vanskeligheter under verkstedsveisningen, blev der foretatt temperatur- og spenningsmålinger i partiet omkring sveisesømmene under arbeidets videre gang. Resultatet av disse målinger viser at spenningene enkelte steder kom over materialets elastisitetsgrense. (Målingene er senere offentliggjort i en artikkel av Reichsbahnrat Dr.-Ing. W. Schröder i «Der Bauingenieur» 1932, Heft. 19/20.)

For å få klarhet over de tilstandsforandringer og spenninger som følger av sveisesømmenes krympning, vil Riksbanene igangsette omfattende sveiforsøk med spennings- og varmeledningsmålinger, for hvilke planer og program nettopp var under utarbeidelse ved «Zentralamt» i Berlin.

Ved jernbanebroer spiller sveiforbindelsenes motstand overfor dynamiske påkjenninger og gjentatte belastninger, hvor tretthetsfenomener kan optre, en stor rolle. Riksbanene har latt utføre forsøksbærere i form av fagverk med 9 m spennvidde ved verkstedene i Minden og latt dem belaste til brudd ved hjelp av svingemaskin med eksentriske vekter. Dessuten deltar de i forsøk som er påbegynt av V.D.I.s Kuratorium für Schweissversuche ved materialprøveanstalten i Berlin—Dahlem, og ved den tekniske høiskole i Dresden (Prof. Gehler). Disse siste fikk jeg anledning til å se. Prøvestavene blir innbygget som midtre undergurtledd i en fagverkskonstruksjon av 15 m sp. v. og dynamisk belastet med svingemaskin. Impulsenes styrke varieres ved forandring av svingmassenes eksentrisitet i maskinen, svingetallet er ca. 240 pr. min. Under forsøkene måles deformasjonen ved hjelp av Speilextensometre og temperaturstigningen i prøvestaven ved termoelementer. Prøvestavene er flatjerns- og J-ledd med sveiset skjøt i midten eller sveisede anslutninger til knuteplater i begge ender, under anvendelse av de forskjellige slags sveisesømmer. Sveisningen av prøvestavene til hele denne første forsøksrekke utføres med samme slags elektrode (blank, i ett lag) og med samme strømstørke (likestrøm). Senere vil der bli foretatt sammenlignende

prøver med staver utført med forskjellige elektroder og ved anvendelse av såvel veksel- som likestrøm.

Også i materialprøveanstalten ved den tekniske høiskole i Stuttgart (Prof. Graf) lar Riksbanene utføre tretthetsforsøk med sveiforbindelser. Her anvendes pulsatormaskin som frembringer likestore strekk- og trykkelastninger på toppen av en større eller mindre «forspenning» i prøvestaven.

Mot disse forsøk med sving- resp. pulsatormaskin blir det imidlertid innvendt at maskinene ikke gjengir de virkelige belastningsforhold, men overdriver sterkt. Et frekvenstall på 300 til 600 i minutet som disse maskiner frembringer, forekommer aldri på en bro. Virkeligheten ligger vel nærmere de forsøk som jeg fikk anledning til å se igang hos Dr. Dörnen i Dortmund med et impulsstall på 8 pr. min.

For å finne utholdenhetsfastheten under virkelige driftsforhold blev der ifjor planlagt å innlegge 3 mindre broer som platebroer med mellemliggende bropane, den ene av st. 37 klinket, den annen av st. 37 sveiset og den tredje av st. 52 klinket i en linje på Berliner Stadtbahn. Broene dimensioneres således at de under belastning av de elektriske tog som trafikkerer linjen anstrenges til den formodede tretthetsgrense. De vil få 2 225 000 lastvekslinger pr. år. Hovedbærerne og bropanebærerne legger sig ved brudd an på understøttelser som innbygges med liten klaring.

Denne interessante plan er imidlertid nu oppgitt, og jeg fikk ved mitt besøk i Riksbanenes «Zentralamt» i Berlin se under utarbeidelse en forsøksanordning for uttretningsprøver som skal tre i stedet, og ligge så nær op til de virkelige driftsforhold som mulig. Den består av en svingramme der svinger på 3 hjul og belastes i midten; under skinnekranse innbygges så de konstruksjoner som skal undersøkes.

Helt sveisede jernbanebroer av fagverkskonstruksjon, altså med sveisede knutepunktanslutninger, vil Riksbanene ikke gå til før uttretningsspørsmålet er nærmere utredet ved de nevnte forsøk. Derimot så jeg et prosjekt under foreløpig bearbeidelse hos Dörnen over en dobbeltsporet 3-gurtbro med 200 m sp. v. forutsatt utført med sveisede ledd, men klinkede knutepunktanslutninger. Leddene blir ved skjøter og anslutninger forsterket med påsveisede lameller til kompensasjon for naglehullsvekkelsen, hvorved hele tverrsnittet effektivt utnyttes. Lang- og tverrbærere, samt langbærene anslutninger sveises, mens tverrbærernes anslutning til hovedbærerne klinkes.

(Fortsettes.)

VANNINNTAK MED 10,5 M DYP SENKBRØNN FOR VALØY VANNSTASJON PÅ NORDLANDSBANEN S.

Rapport fra assistentingeniør Bjarne Vik til overingeniøren for Nordlandsbanen S., februar 1932.

Ved Valøy st., km 154,1 fra Trondheim, skulde anordnes vannstasjon for lokomotiver.

For denne vannstasjon ble der av overingeniøren for Sunnan—Grongbanen innsendt til Hovedstyret flg. 2 alternative forslag med plan og overslag:

- 1) Trykkvannsledning fra Vargfossen i Bøla.
- 2) Pumpesleddning fra Snåsavatnet.

For begge alternativer var forutsatt anordnet trykkbasseng med et ruminnhold på 90 m^3 på samme sted på høre side av linjen, rett op for stasjonen (se fig. 1), og fra dette skulde vannet føres til stendene og stasjonsbygningen.

Trykkledningens lengde fra Vargfossen til trykksengen vilde bli ca. 2700 m, og var forutsatt bygd av 4" trerør. Med 1 stender var anleggsutgiftene for trykkledningsalternativet utregnet til kr. 132 000.

Ved pumpesleddningsalternativet var der ved Snåsa-

vatnet, vest for stasjonen, i flomfri høide, forutsatt anordnet et pumpehus. Pumpebrønnen skulde ha tilløp fra Snåsavatnet. Pumpen var forutsatt elektrisk drevet. Med 1 stender var dette alternativ beregnet til kr. 85 000.

For begge alternativene er utgifter til administrasjon, syketrygd, ferie etc. ikke medtatt. Disse utgifter andrar til ca. 20 % av overslagsbeløpene.

På grunn av den store prisforskjell fant overingeniøren, til tross for at pumpesleddninget både ansæs usikrere og dyrere i drift, å måtte tilråde at dette ble valgt. Hovedstyret samtykket heri og at der ble bygd pumpestasjon med vannstender i søndre ende av stasjonen.

Det viste sig senere at det ble billigere å bygge nordre stender, idet inntak og pumpehus under detaljbearbeidelsen av planene måtte flyttes lenger nord, nordenfor den av anlegget bygde kai ved Snåsavatnet. Situasjonsplan fremgår av fig. 1.

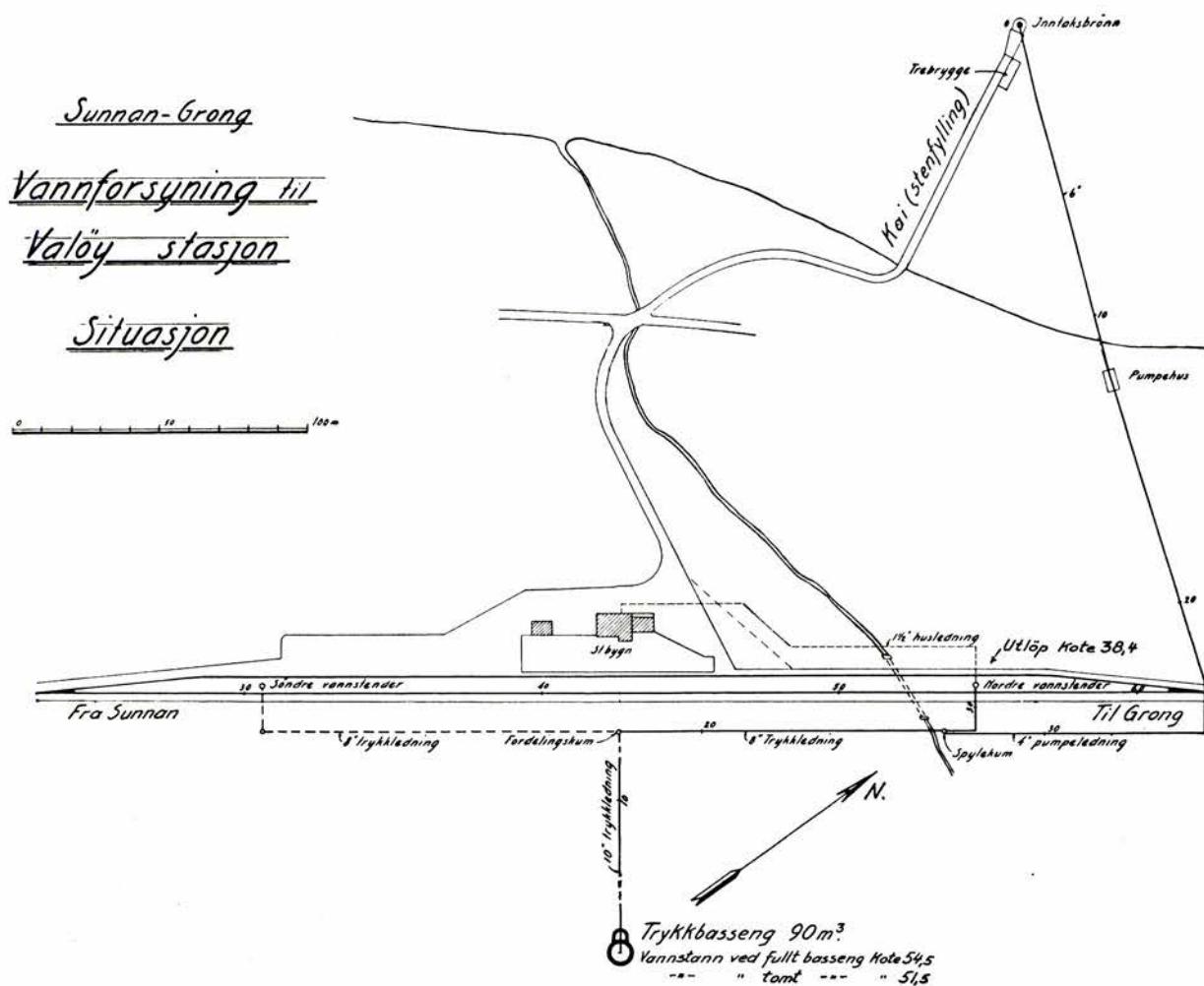

Fig. 1.

For nærmere begrunnelse av den valgte plan skal anføres:

Snåsavatnets vannstand varierer mellom kote 23,8, flomvannstand, og kote 21,3, lavvannstand, som begge kan inntrefte både sommer og vinter.

Snåsavatnet er utenfor Valøy stasjon meget langgrunt, idet der fra en ca. 2 km lang strandlinje strekker sig grunner ca. 400 m utover. Disse grunner, som i det øvre lag nærmest består av slam, vil under pålandsvær, særlig fra nord og nordvest, som er de fremherskende vindretninger, bli rørt op så vannet over grunnene blir grågult og delvis kan bli som en tynn leirsuppe. Dette forhold blir verre jo nærmere man kommer land. Under slamlaget ligger fin sandblandet leire, som er meget lite gjennemtrengelig for vann.

Inntaksbrønnen måtte derfor først legges så langt ute i vannet at man kom fri av den verste leirsuppe under pålandsstorm, og dessuten så langt ut at man alltid fikk vannstanden over leiren, så sandfiltret, som var tenkt lagt rundt brønnen, ved alle vannstander fikk tilstrekkelig tilgang på vann. Av hensyn til byggearbeidets utførelse falt det naturlig å legge brønnen i forlengelse av anleggets kal ved Valøy. Man fikk dessuten ved å legge pumpehuset nordenfor kaien både dette og forbindelsesledningen til brønnen beskyttet mot isgang. Da kaien var bygd som stenfylling, ble brønnen flyttet så langt ut at man under byggingen mente å være sikret mot ras på grunn av fyllingsbelastningen.

Ved grunnundersøkelse viste det sig at massen fra bunnkoten 20,8 og ned bestod av fin leire med enkelte tynne sandstriper til ca. 0,5 m over fjellet, hvor man traff et storstenet gruslag, som ble antatt å være vannførende. Fjellet, som var flatt i vid omkrets, lå på kote 14,3.

Det ble derfor etter disse boringsresultater besluttet å gå ned med en *senkbrønn* til ned i gruslaget på bunnen, idet man derved mente å få vanntilførsel både gjennom dette og fra det gruslag som det under senkningen var forutsetningen å følge ned med ved en påfylling rundt brønnen.

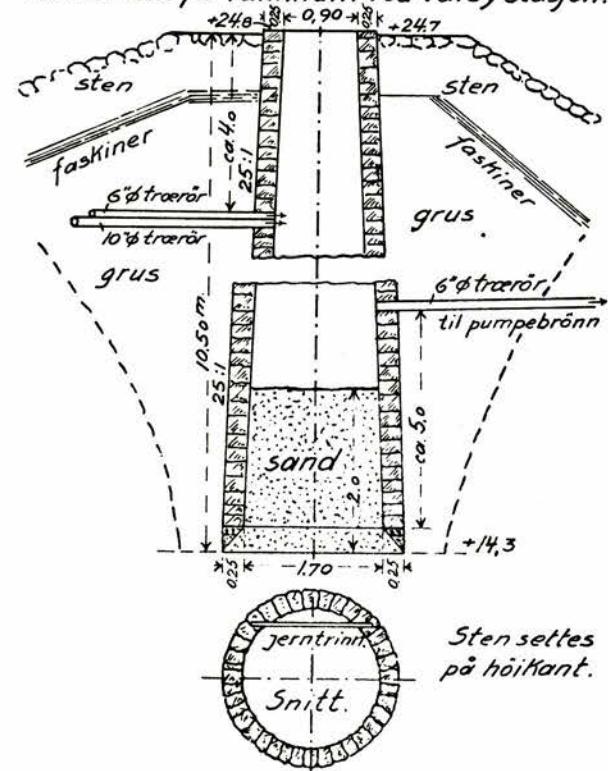
Sten til brønnen ble tatt fra stenbrudd ca. 200 m rett inn for kaien, og der ble derfor lagt skinnegang utover denne, og videre på pelebro frem til brønnen. Blandingsbrett ble oppsatt på kaiens ytterende. Sand, cement og andre materialer ble tilført sjøveien i prammer. Arbeidet ble påbegynt i midten av juli måned 1926 ved lavvannstand.

Rundt byggestedet ble først nedslått en spunnvegg ca. 1 m ned i bunnen. Inn i denne ble vannet pumpet ut og den på fig. 2 viste ringsko støpt tørt. Øvre kant av den støpte sko ble utført med fortanning av hensyn til den senere påmuring. Leiren ble så utgravet innenfor spunnveggen, så langt dette lot sig gjøre tørt, og

sand ifylt istedet. Bronnen blev samtidig påmurt og senket ca. 1 m så snart foten var tilstrekkelig avbunnet. Hertil regnet man under hele muringen med ca. 7 dager. Sandfyllingen ble senere under arbeidet hele tiden holdt ca. 1 m over vannstanden, som under sterk nedbør kan stige ganske raskt, og vannlensinga herefter kun foretatt inne i bronnen. Man hadde oprinnelig tenkt å pumpe massene ut av bronnen, og til å begynne med ble denne måte benyttet, idet leiren ved forskjellige håndredskap ble rørt ut i vannet.

Man ble da under pumpingen nødt til med en ekstra pumpe å føre rent vann ned i bronnen for å skaffe nok tilførsel til den benyttede slampumpe, da der ikke var tilstrekkelig vanntilsig gjennom gruslaget, til tross for at spunnveggen tildels ble optatt. Som lensepumpe blev under hele arbeidet benyttet et pulsometer «Nye» — New model high pressure steam pump nr. 3 — med kapasitet 1320 liter pr. minutt ved 17 m arbeidshøide.

Senkbrønn for Vannhuk ved Valøy stasjon.

Detalj av Ringsko.

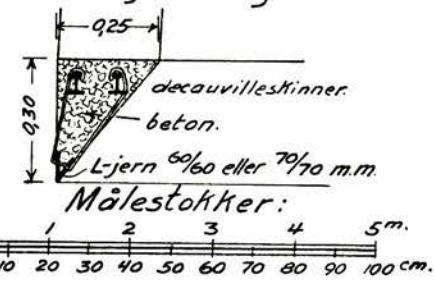

Fig. 2.

Damp blev levert fra anleggets slepedamper «Kolbjørn». Det vilde teoretisk blitt langt billigere å anvende en stasjonær dampkjel oppsatt på kaien, men da der i denne tid ikke var bruk for «Kolbjørn» på annen måte, fant man det riktig å bruke denne som dampkilde.

Senkbrønnen blev utført som vist på fig. 2 med dimensjoner: Høide 10,5 m, indre diameter nede 1,7 m og øverst 0,9 m med en stigning på sidene av ca. 25 : 1. Veggtykkelsen var prosjektert 0,25 m og der var forsatt brukt bruddsten satt på høikant i cementmørtel 1 : 3. Utvendig ble veggene avjevnet nogenlunde med mørtel av hensyn til senkningen, innvendig blev bare utfyld mellom stenene (se fig. 3). Brønnen blev murt helt uten forskaling — kun etter sjablon — idet man den hele tid var meget forsiktig for å få aksen loddrett og nøiaktig beliggende under senkning og muring. Dette lyktes også, men særlig under gravningen måtte man passe godt på for at brønnen ikke skulde gå skjevt.

Arbeidet foregikk nu på følgende måte:

Da det snart viste seg at brønnen lett lot sig holde tørr innvendig med damppumpen, blev massene nede i brønnen gravet ut for hånd og heist op i bøtter. Man sørget for, helt fra begynnelsen av, å etterfylle med sand utvendig, og sanden trykket den hele tid så meget

på at man alltid hadde den med til bunns, idet den trykket leiren op inne i brønnen. Ved forsiktig gravning langs innerkanten av brønnens fot sank denne jevnt og rolig, og arbeidet gikk praktisk talt kontinuerlig med gravning og senkning den ene uke, og påmuring og etterfylling av sand den næste. Murtoppen blev hele tiden murt op til kote ca. 24.

Eftersom brønnen blev murt op, blev der innsatt stigtrin av $\frac{3}{4}$ " rundtjern til bruk under arbeidet nede i brønnen.

Av hensyn til sugehøiden blev damppumpen ophengt i en stubbebryter over brønnen og heist ned under pumpingen eftersom vannet sank. Under påmuringen blev den opheist til over vannstanden.

Senkningen og muringen av brønnen var ferdig i midten av oktober måned 1926.

Efter at man var nådd ned i det grove gruslag på bunnen, blev vanntilstrømningen langt sterkere, og det blev på slutten meget vanskelig å holde vannet så lavt at der kunde arbeides for hånden nede i brønnen.

Den utvendige sandfylling fulgte med helt til bunns, så sandskiktet er sammenhengende fra overflaten og ned. Tykkelsen av sandskiktet kan dog ikke bestemt fastslåes, men man antar at den nedover mot fjellet er ca. 0,5 m.

Efter at brønnen var ferdigmurt blev der inne i den ifylt ren fjæresand i 2 m høide for ytterligere filtrering. Sandfyllingen rundt brønnen blev, etter å være dekket med faskiner, overfyldt med bruddsten, som blev noget ordnet (fig. 4). Denne overfylling ble gjort av hensyn til isgangen, som i Snåsavatnet kan være ganske kraftig.

Ledningen fra pumpehuset og ut til brønnen blev lagt delvis sommeren 1926 og delvis vinteren 1926—27 på lav vannstand. Rørinnføringen i brønnen blev gjort ved hjelp av dykker. Hullet var utspart under muringen. Massene langs rørledningen var så tette at man, ved å stenge overvannet ute ved spunnvegger i form av kasser uten bunn, kunde grave små tunneler mellom disse (se fig. 5). Fra først av greide en hånddreven diafragma-pumpe lensingen, på slutten måtte derimot anvendes en elektrisk drevet centrifugalpumpe.

Da det i løpet av vinteren 1927—28 viste seg at vanntilførselen til brønnen var noget liten ved lavvannstand, blev sten, faskiner og grus borttatt på yttersiden av brønnen i ca. 5 m bredde og 15 m lengde, leiren utgravet i en dybde av 1,5 m under lavvann, og etter at et isolasjonsskikt av grus på ca. 0,5 m var innlagt, blev et 10" og et 6" trerør av ca. 10 m lengde lagt inn i brønnen i svak stigning mot denne (se fig. 4). Rørene blev rundt isolert med faskiner, og derpå blev det hele overfyldt med grov fjæresand og dekket med faskiner og sten som før. Vanntilførselen har siden alltid vært tilstrekkelig. Pumpen i pumpehuset leverer

Fig. 3 Muring av senkbrønnen.

Fig. 5. Legning av trerørledning fra senkbrønn til pumpehus.

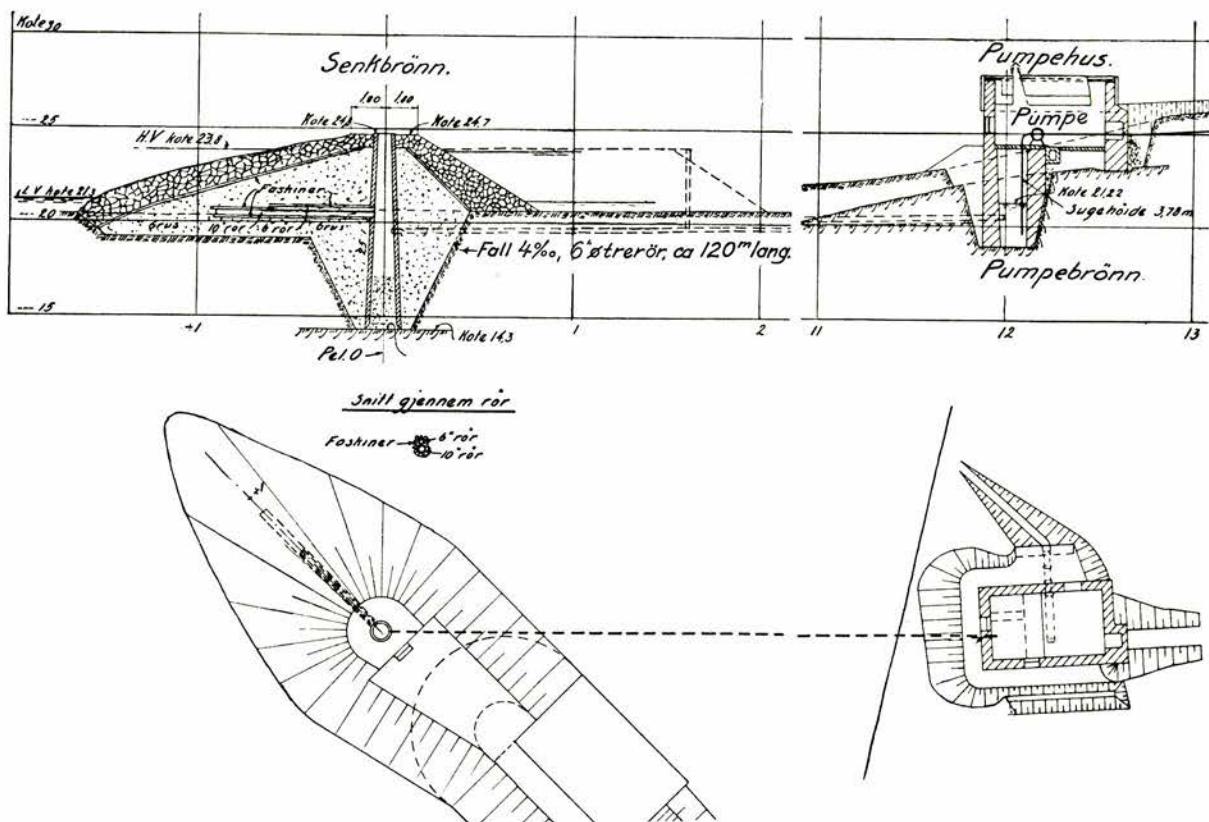

Fig. 4.

230 l/min. i trykksasseneget. Vannet holder sig rent og klart, er velsmakende og passer godt til drikkevann, hvilket må skyldes vanntilførselen fra gruslaget over fjellet, idet overvannet om sommeren ellers kan bli nokså varmt inne på grunnene.

Omkostningene ved brønnen vil fremgå av følgende:
Oplastning og transport av materialer, 90 t.
 à 1,50 kr. 135,00
Sandoplastning og transport av sand, 314 t.
 à 1,50 » 471,00
Smiarbeide inklusive jern » 500,00
Peling og spunnvegg, 1000 t. à 1,80 » 1800,00

Støping, gravning, ifylling sand, stenuttak-	
nning og transport, senkning, muring, 1650	
t. à 1,80 » 2970,00	
Vannpumpning » 1975,00	
Faskiner og cement » 649,00	
	Kr. 8500,00

Pr. l. m brønn utgjør dette kr. 810,00.

Hertil kommer ca. kr. 3000 for uttagning og utfylling av grus og sten til forbindelsesfylling og overdekning samt pålegning av faskiner, alt over bunnen av vatnet. Der blev brukt ca. 350 m³ sten.

Bjarne Vik.

MOTORVOGNDRIFTEN PÅ STATSBANENE

Fra maskindirektørens kontor

Nedenfor hitsettes et sammendrag av utgiftene pr. km ved motorvogndriften for de 2 siste budgettår, 1930—31 og 1931—32. (For tidligere budgettår 1928—29 og 1929—30 henvises til „Meddelelser fra Norges Statsbaner“ nr. 3 for 1932.) Opgaven omfatter følgende bensinmotorvogner:

Bredt spor.

Vogn type: Co-m 1 (tidligere betegnelse I). 2 stk. 4-akslede vogner fra Deutsche Werke, levert i 1923. Vogn-nr. 18202—03. Antall sitteplasser pr. vogn: 61. Vognvekt:

24,8 tonn, pr. sitteplass 407 kg pr. motor-HK 155 kg. Motorkraft: 1 Mercedes-motor på 160 HK. Største kjørehastighet 55 km/time. Vogn type: Co-m 3. 3 stk. 4-akslede vogner fra Skabo og T. A. G. levert i 1932. Vogn-nr 18236—38. Antall sitteplasser pr. vogn: 66, hvorav 1 klappsete. (Hertil ca. 30 ståplasser.) Vognvekt: 35,0 tonn, pr. sitteplass 530 kg, pr. motor-HK 117 kg. Motorkraft: 2 Deutsche Werke-motorer à 150 HK = 300 HK pr. vogn. Største kjørehastighet 70 km/time.

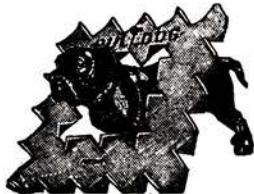
Nyhet: Ovale BULLDOG 7x13 cm.

for sammenføining av rundtømmer i stillaser, broer, kaior osv. Særlig fordelaktig ved ledningsmaster, telegrafmaster, masteskjøtning, reparasjoner og forsterkninger. Den ovale type har 14 mm. høie tenner, boltehull 1", bæreevne ca. 2,0 tonn, materiale 1,5 mm. Patinastål. Pris kr. 50.00 pr. 100 stk. oljefernisert. BULLDOG er den statisk riktige treforbindere som fagfolk i 50 lande har gjort til verdens mest utbredte. Ialt leveres nu 6 størrelser. Forlang gratis brochure og oplysninger fra enefabrikanten:

Ingeniør O. THEODORSEN, Oslo

Telefon 26127. Telegramadresse: „DOGBULL“. Kirkegaten 8

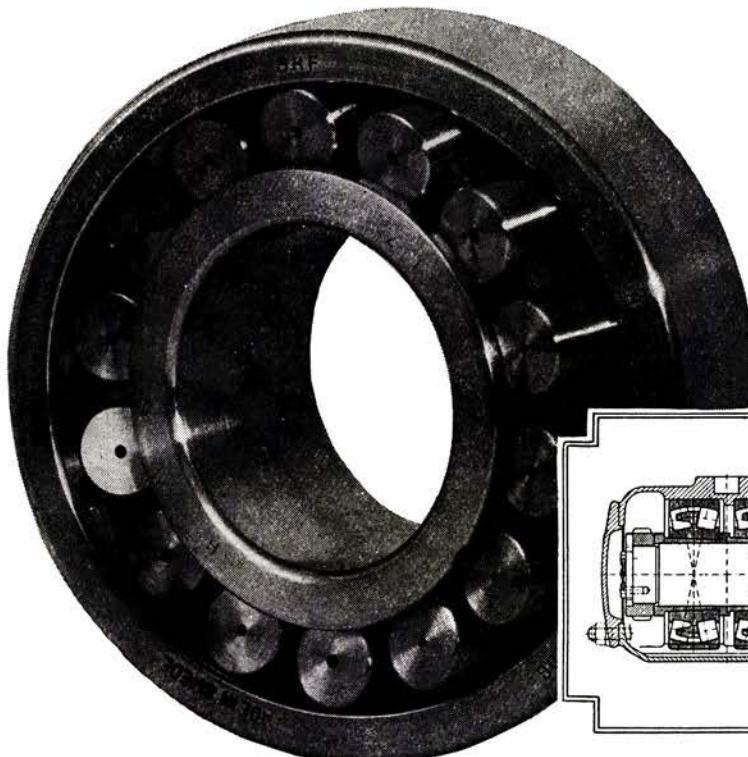

Rausoss
Ammunisjonsfabrikker

Staalstøpegoods

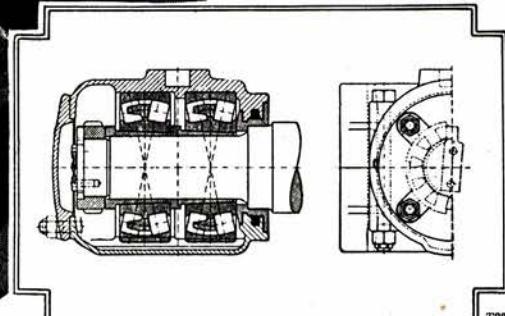
PLATER OG BOLT
av kobber og messing

147,232 (142,823 januar 1932) lev. lagerboxer forsynt med

SKF
Rullelager

For tunge belastninger er det sfæriske
SKF rullelageret
det rette lager

T3387

NORSK KULELAGER AKTIESELSKAP SKF OSLO

Nitroglycerin Compagniets

Special Ekstragummidynamit

Vårt selskap blev fra et større tunnelanlegg spurgt, om vi kunne forbedre deres skyteresultater. Fjellet var spesielt vanskelig å skyte, og de resultater som var opnådd ved de hittil anvendte sprengstofftyper var ikke tilfredsstillende. Såvel fremdrift pr. salve som sprengstoffforbruk pr. løpende meter tunnel lå under hvad man idag anser som gode middeltall.

Det lå nært for hånden i kutt og de tyngste tak å benytte vår sprenggummi. Men for å skaffe en type som pakker bedre, blev fremstillet en „Special Ekstragummidynamit“, hvis konsistens var behageligere, samtidig som dens kraft lå meget nært sprenggummi. Denne spesialtype blev anvendt i kutt og bunden av de tyngste hull, mens vanlig „Ekstragummidynamit“ blev anvendt i resten av salven.

Resultatet var at fremdriften ble sterkt øket pr. salve, mens sprengstoffforbruket pr. m. tunnel ble betraktelig redusert.

„Special Ekstragummidynamit“ anbefales derfor for vanskelig tungt fjell, for kutterhull og til brenning. Dens kraft og brisans er omrent 110% av „Ekstragummidynamit“.

Bruk for all skyting kun våre blyazidfenghetter nr. 6. For rask fremdrift av tunneller, sjakter o. lign. anbefales elektriske moment- og forsinkede tendere.

Er De i tvil om det mest passende sprengstoff for Deres spesielle bruk, så benytt Dem av vår sakkunnskap, som vi gjerne stiller til disposisjon for våre kunder.

NORSK SPRÆNGSTOF HANDELS A/S

HORNGÅRDEN, OSLO

Vogn type		Driftsår	Kjørte km		Kjørte aksel- km pr. motor- vogn- km Øre	Forbruks- saker til motor- vogn pr. motor- vognkm Øre	Lønnin- ger til fører- personale pr. motor- vognkm Øre	Sum driftsut- gifter i alt		Vedlike- hold av motor- vognen pr. motor- vognkm Øre	Hovedsum i alt	
Ny betegnelse	Tidligere betegnelse		Motorvogn- km	Sum aksel- km (inkl. tilhenger- vogn)				Pr. motor- vognkm Øre	Pr. akselkm Øre		Pr. motor- vognkm Øre	Pr. akselkm Øre
<i>Bredt spor</i>												
Co-m 1....	I {	1930/31	79 235	376 586	4,75	19,1	22,9	42,0	8,8	36,2	78,2	16,5
		1931/32	84 239	368 454	4,37	13,2	18,4	31,8	7,3	20,5	52,3	12,0
Co-m 3....		1931/32	36 688	209 910	5,72	28,8	27,6	56,5	9,9	14,7	71,2	12,4
C-m 1....	II {	1930/31	163 832	335 867	2,05	11,9	15,8	27,9	13,6	17,3	45,2	22,0
		1931/32	186 083	373 302	2,01	8,6	16,9	25,5	12,7	13,1	38,6	19,2
C-m 13....	III {	1930/31	706 702	2 118 451	3,00	11,7	14,3	26,3	8,8	15,1	41,4	13,8
		1931/32	691 718	1 818 915	2,63	8,5	15,4	24,1	9,2	13,1	37,2	14,1
C-m 14....		1931/32	135 335	380 282	2,81	14,7	19,0	34,0	12,1	12,3	46,2	16,4
<i>Smalt spor</i>												
C-m 1....	VI {	1931/32	818 080	3 202 184	3,91	9,7	12,2	22,1	5,6	10,4	32,5	8,3
		1930/31	901 975	3 457 486	3,83	7,8	13,2	21,1	5,5	7,8	28,9	7,5
Tilsammen.		1930/31	1 767 849	6 033 088	3,41	11,1	13,9	25,2	7,4	14,1	39,3	11,5
		1931/32	2 036 038	6 608 349	3,24	9,2	15,1	24,5	7,5	11,0	35,5	10,9

Vogn type: C-m 1 (tidligere betegnelse II). 3 stk. 2-akslede vogner fra A. E. G. og Skabo, levert i 1924 og 1927. Vogn-nr. 18201, 18212—13. Antall sitteplasser pr. vogn: 50. Vognvekt: 16,6 tonn, pr. sitteplace 332 kg, pr. motorHK 221 kg. Motorkraft: 1 N. A. G.-motor på 75 HK. Største kjørehastighet 50 km/time.

Vogn type: C-m 13 (tidligere betegnelse III). 11 stk. 2-akslede vogner fra Skabo og Thm., levert i 1929—30. Vogn-nr. 18215—22, 18225—27. Antall sitteplasser pr. vogn: 52, hvorav 12 klappseter. Vognvekt: 14,2 tonn, pr. sitteplace 273 kg, pr. motorHK 68—75 kg. Motorkraft: Samtlige vogner har 1 Buda formotor på 120 HK. 7 av vognene har 1 Lycoming bakmotor på 70 HK (vogn-nr. 18215—18, 18220—22), 4 av vognene har 1 Hercules bakmotor på 88 HK (vogn-nr. 18219, 18225—27). Største kjørehastighet 65 km/time.

Vogn type: C-m 14. 8 stk. 2-akslede vogner fra Strømmen, levert i 1932. Vogn-nr. 18228—35. Antall sitteplasser

pr. vogn: 50, hvorav 6 klappseter. Vognvekt: 18,0 tonn, pr. sitteplace 360 kg, pr. motorHK 64—75 kg. Motorkraft: 6 av vognene har 2 Buda-motorer à 120 HK = tils. 240 HK pr. vogn (vogn-nr. 18228—33). 2 av vognene har 2 Hall Scott-motorer à 140 HK = tils. 280 HK pr. vogn (vogn-nr. 18234—35). Største kjørehastighet 70 km/time.

Tilsammen 27 stk. motorvogner med 1442 sitteplasser + ca. 90 ståplasser = ca. 1532 passasjerer.

Smalt spor.

Vogn type: C-m 1 (tidligere betegnelse IV). 18 stk. 2-akslede vogner fra Strømmen og Thm., levert i 1927, 1928 og 1930. Vogn-nr. 2653—58, 2660—71. Antall sitteplasser pr. vogn: 30, hvorav 6 klappseter. Tilsammen 540 sitteplasser. Vognvekt: 10,0 tonn, pr. sitteplace 333 kg, pr. motorHK 83 kg. Motorkraft: 1 Buda-motor på 120 HK. Største kjørehastighet 55 km/time.

„FAHRT INS BLAUE“

Et psykologisk eksperiment.

Under ovenstående slagord har endel tyske riksbanedireksjoner, bl. a. Essen og Berlin, innført en type weekend-tog som er blitt meget populære.

Deltagerne kjøper billett og setter seg i toget, som kjører avsted til et for passasjerene ukjent mål. Ved en stasjon gjøres holdt for inntagelse av lunsj, og senere stanses *etsteds på linjen*, hvor riksbanene har funnet et passende søndags-opholdssted. Her serveres middag og arrangeres dans samt mindre utflykter. Hjemreisen foregår ad en annen rute enn fremreisen. Riksbanenes henikt er åpenbar; den har funnet en besnærende måte å

drive reklame på, å lokke publikum ut i de store byers fjernere omegn og ad den vei fremleske et senere ønske om nye reiser.

For publikum er det *hemmelighetsfulle* ved hele reisens mål tydeligvis meget tiltalende; de hittil arrangerte turer har vært fulltegnet. Prisen, som inkluderer såvel reise som forpleining, var meget liten, ca. 8 mark, og har i høi grad bidratt til at øinene etter vendes mot jernbanene til en slik tripp uten mål à la bil.

Det fortelles forvrig at systemet har vært anvendt i England under navn av «Surprise-trains». *J. F. K.*

GOTTHARDBANENS 50-ÅRS JUBILEUM

S. B. B. Nachrichtenblatt nr. 5 for mai i år inneholder en lengere, interessant og rikt illustrert artikkel av Bundesrat, Dr. Pilet-Golaz om Gotthardbanen i anledning av, at det den 23. mai d. å. var 50 år siden dette det 19. århundredes største ingeniørarbeide ble avsluttet.

Efter en lengre historikk om ferdselet over St. Gotthardpasset helt fra romernes dager på en primitiv og besværlig sti inntil postveien i 1830 var ferdig, beretter forfatteren om de mange forberedelser og undersøkelser fra 1853—72 for bygning av en jernbane mellom Nord- og Syd-Europa på dette sted.

Arbeidet med banen ble påbegyndt i 1872 under ledelse først av overingeniør Gerwig til 1875, derpå under overingeniør Hellwag og ingeniør Gerlich samt fra 1879 under overingeniør Bridel inntil banen var ferdig i 1882.

Finansieringen var formelt ordnet som et aksjeselskap med en kapital på 34 mill. frcs. samt obligasjonslån på 80 mill. frcs. foruten statssubvensjon — fonds perdu — fra de 3 nærmest interesserte stater, Italia, Tyskland og Schweiz, med henholdsvis 55, 30 og 28 mill. frcs., tilsammen altså 113 mill. frcs. Den samlede byggesum ble således 227 mill. frcs. Under byggearbeidet gjennemgikk anlegget to finanskriser, idet det viste sig etterhvert at overslagene ikke holdt stikk. Dette medførte også ovennevnte forandring av ledelsen.

Det ubetinget største og vanskeligste arbeide på banen var bygning av den ca. 15 km²) lange, dobbeltsporede tunnel gjennem selve St. Gotthard i en høide av 1150 m o. h. Dette arbeide ble igangsatt straks i 1872 som det største og bestemmende for banens åpning og overdratt på kontrakt til den schweiziske ingeniør Louis Favre i Genf, som påtok seg å fullføre tunnelen på 8 år for en bestemt sum. Denne strakk dog ikke til på grunn av de mange vanskeligheter og uhell, så der ved opgjøret blev for langt et tillegg på ca. 14 mill. frcs. hvorav kun blev betalt ca. 2 mill. Tunnelens samlede kostende blev 66,66 mill. frcs. Dessverre oplevet ikke Louis Favre tunnelens fullførelse, idet han døde i juli 1879 på grunn av overanstrengelse før gjennemslaget fant sted i februar 1880.

Efter Favres død ble tunnelen fullført under ledelse av ingeniørene Bossi og v. Stockalper, men blev først ferdig 2 år etter kontraktiden i 1882 på grunn av de mange og uforutselige vanskeligheter både med fjellets beskaffenhet, den høie temperatur (optil + 35°) inne i tunnelen og den store innstengning av vann (230 liter pr. sek.). I tunnelen arbeidet daglig gjennemsnittlig 2480 mann fordelt på 3 skift à 8 timer i begynnelsen, men senere måtte arbeidstiden nedsetttes til 5 timer pr. mann

¹⁾ Tunnellengden viste en differens av 2,6 m i forhold til den målte linje over fjellet.

på grunn av den høie temperatur. Det gir også en målestokk for arbeidets størrelse, at der ble brukt ca. 1 mill. kg dynamitt og 1,7 mill. kg lampeolje. Til transport i tunnelen blev anvendt både damp- og luftlokomotiver foruten hester og muldyr. Av disse ble ca. 20 dyr utslitt pr. måned. I hele byggetiden — 10 år — kom omkom ved ulykkestilfeller 177 mann og ca. 400 ble skadet. Det første år blev tunnelen drevet med håndboring, som gav en gjennemsnittlig fremdrift av 64—75 cm pr. dag. Men senere blev anvendt maskinboring, hvorved man gjennemsnittlig kom 6,3 m frem pr. dag. Hertil benyttes slagbormaskiner (system Ferroux & Mac. Kean Ségnin), da de senere brukte trykkbormaskiner dengang ennå ikke var kjent.

Den utmerkede linjeføring ved Gotthardbanen både på italiensk og schweizisk side har i disse 50 år ikke tapt noget av sin berømmelse, og står ennå som et mønster på genial ingeniørkunst.

E. R.

TELESPØR SMALET — TELE-FRI LINJE

Av baneinspektør H. Dahle.

Jeg skulde ønske ennå en gang å komme med noen få ord og orienterende bemerkninger til baneinspektør Fogths siste innlegg i „Meddelesernes“ hefte nr. 3 for 1932, side 63.

Efter vanlig sprogsbruk er vel slagg nærmest en *ren* vase, ikke iblandet kullstubb eller andre avfallsprodukter. Dette har i allfall jeg regnet med og er også spesielt presisert i mitt innlegg i hefte nr. 6 for 1931. — Det er altså dette stoff som jeg *mener* ikke er noe bedre isolasjonsmateriale enn sand eller grus, og som trenger en tykkelse av ca. 1,0 m for helt å sikre linjen mot enhver teleløftning.

Skulde det virkelig være ren slagg som benyttes til ifyllingsmateriale i utskiftingstrauet, da viser erfaringene fra Hamar distrikt bedre resultater enn jeg vilde ha supponert. Men jeg har en mistanke om at materialet helt uforskyldt er blitt noe forfusket, da det vel er praktisk vanskelig helt å undgå sammenblandinger i askegruber, likesom det under slaggering også vil falle av finere materialer. At materialet formår å motstå den anførte „elting“ av omgivende masser gir også et nokså sikkert fingerpekk om at dette må være ganske bra tett (mettet med mer finkornige materialer).

Oplysningen om at all kullstubb nyttiggjøres som brensel i Hamar distrikt var ny for mig.

Det var foruroligende å høre at det anvendte materiale så lett lar sig komprimere. En „setning“ på ca. 30 cm (33 %) er så betydelig, at den foruten (andre ulemper må antas også å fordyre etterpakningsarbeidene ikke så lite. (Ved torvmatter er setningsgraden meget mindre, men etterpakninger undgås heller ikke her.)

Når hr. Fogth nevner, at det ved all masseutskifting er uavviselig nødvendig å skaffe et effektivt avløp for vannet fra trauet, så er dette ikke så absolutt sikkert. Fra videnskapelig hold er det nylig dosert at det muligens nettopp er torvens store vanninnhold som befo drer den gode isolasjon. Hvis dette virkelig bekrefter sig skulde det altså av hensyn til teledannelsen ikke være nødvendig å bortskaffe vannet. At dette vil være både ønskelig og til dels nødvendig for å skaffe sig bæredyktig undergrunn er en annen sak.

Med hensyn til omkostningene vil jeg til slutt si, at de ta utførelsesmetoder står omrent likt. Det kan så men hende at torvmatter blir billigere, hvis vi også skal regne med de påløpende etterarbeider (svillepakning) og supplinger av ballastmateriale (grus eller pukk) på grunn av setninger.

Trondheim den 13. oktober, 1932.

H. Dahle.

AUTOMOBILKONKURRANSEN I TYSKLAND I 1931

Efter Nordisk Järnbanetidsskrift.

I løpet av 1931 har det flerårige oplysningsarbeide som de tyske riksbaner har drevet for å påvise nødvendigheten av å regulere motorvogntrafikken på landeveien, vist et påtagelig resultat. Den raskt voksende depresjon har endog bidradd til at de dårlige følger av den uregulerte konkurransen er blitt mer fremtredende. Kjente industrifolk og videnskapsmenn har stilt sig på riksbanenes side og vært behjelplig med å opplyse publikum om det usunde og nasjonaløkonomisk skadelige i denne uregulerte konkurransen, hvorved riksbanene — og derigjenom statskassen — påføres meget betydelige tap. Riksbanene har også gjort meget for å øke transporthastigheten både for gods og personer samt nedsatt takstene for å opta konkurransen. Ved en overenskomst av februar 1931 mellom riksbanene og et spedisjonsfirma, som omfatter hele Tyskland, har riksbanene fått en hensiktsmessig ordning bl. a. med *fri utkjøring og avhentning av gods* fra trafikant til jernbanestasjon. *Felleslastning* av mindre godspartier fra flere trafikanter for å opnå hel vognladningstakst er også fremmet mest mulig.

Tysklands nødsforordning av 6. oktober 1931 regulerte den erhvervsmessige godstransport med motorvogn på landeveiene for alle strekninger over 50 km lengde. I denne forordning er også bestemt at takstene for biltransporten skal fastsettes på *samme grunnlag* som for riksbanenes tariff, og der er satt streng straff for overtredelse herav. Retningslinjene for biltrafikken er derved *innordnet i jernbanens transportsystem* og kommer på den måte den usunde konkurransen fra lastebilene tillivs.

Det oppges at riksbanene ved utgangen av 1931 hadde

56 lastebiler for almindelig trafikk og at disse trafikerte en veilengde av 1690 km.

For *persontrafikken* har ovennevnte nødsforordning forbedret riksbanenes rettslige stilling derved at der er opprettet en *ankeinstans*, hvor spørsmål om nye omnibuslinjer som skadelig berører riksbanenes interesser, grundig blir prøvd.

Samarbeidet mellom riksbanene og *postvesenet* har fortsatt til fordel for begge parter. Antallet av felles busslinjer steg til 93 med en samlet linjelengde av 2000 km. Riksbanene har 12 egne omnibuslinjer og driver 13 andre sammen med private.

PERSONALFORANDRING VED STATSBANENE

Hovedstyret.

Avd.ingeniør Olaf Julsrød, tidligere ved Jernbaneundersøkelsen, er etter ansøkning innvilget avskjed fra 1. juli 1931 å regne, etter å ha vært permittert fra jernbanen uten lønn siden 15. juni 1921.

Avd.ingeniør av kl. B., J. Thomseth, Maskindirektørens kontor, er ansatt som avd.ingeniør av kl. A. ved samme kontor.

Kontorchef Chr. Solberg, Svillekontoret, Oslo, døde 25. august 1932.

Oslo distrikt.

Banem. T. Baarud, Ski, avgått med pensjon fra 1. januar 1933.

Stm. Alf Hansen, Skreia, er ansatt som stm. ved Tøien.

Stm. Peder Bakke, Brandbu, er ansatt som stm. ved Hauerseter.

Stm. Frantz Frantzen, Jessnes, avgått med pensjon fra 1. oktbr. 1932.

Overing. N. Vogt-Kielland er avgått med pensjon fra 11. desbr. 1932.

Overing. O. I. Willoch, Hovedstyret, er overflyttet som bygningsteknisk overing. i Oslo distrikt fra 15. desember 1932.

Drammen distrikt.

Distriktsbokholder C. Lindberg avgått med pensjon fra 1. januar 1933.

Stm. Johan Alfred Pedersen, Adal, f. 7. mai 1867, avgått med pensjon 8. mai 1932.

Verksm. Adolf Johansen, f. 3. juni 1864, avgått med pensjon 4. juni 1932.

Banem. Anton Chr. Moe, f. 4. juni 1867, avgått med pensjon 5. juni 1932.

Banem. Nils K. Bøhn, Otta, er ansatt som banem. ved Randsfjordbanen.

Banem. Marhias E. Tangen, Røros, er ansatt som banem. ved Bratsbergbanen.

Ingeniør Thomas Agnæss er ansatt som avdelingsing. av kl. A.

Materialforvalter Edv. Sævig avgått med pensjon fra 1. november 1932.

Stm. Jac. A. Jacobsen, Røykenvik, er ansatt som stm. ved Åmot.

Banem. Chr. Holm, Lunde, er avgått med pensjon fra 1. septbr. 1932.

Stm. Bj. Gjersum, Meheia, er ansatt som stm. ved Sagrenda.

Hamar distrikt.

Stm. Ludvig Andersen, Lillehammer, f. 1. febr. 1872, avgått med pensjon 1. mai 1932.

Stm. Even Søbak, Hunder, avgått med pensjon 1. oktbr. 1932.

Trondheim distrikt.

Stm. Carl Teien, Stjørdal, er ansatt som stm. ved Stein-kjer.

Bergen distrikt.

Stm. Anders M. Romslo, f. 29. juni 1867, avgått med pensjon fra 30. juni 1932.

Distr.kasserer S. B. Meydell avgått med pensjon fra 1. oktbr. 1932.

Stm. B. Stokke, Upsete, er ansatt som stm. ved Sokna.

Stavanger distrikt.

Verksm. Jonas Skjærpe, f. 29. mars 1878, avgått med invalidepensjon 22. mai 1932.

Narvik distrikt.

Verksm. Harald K. Johansen, f. 30. jan. 1871, død 9. mai 1932.

Stm. Embrech Vindal, f. 24. juni 1867, avgått med pensjon fra 25. juni 1932.

*

Kongens fortjenstmedalje.

Kongen har den 28. novemcer tildelt baneteknisk overingeniør i Oslo distrikt N. Vogt-Killand fortjenstmedaljen i gull.

BERGENSBANEN

Den 9. oktober i år var det 25 år siden skinnegangen mellom Østlandet og Vestlandet blev knyttet sammen på Bergensbanen i nærheten av Ustaoset. Denne store begivenhet foregikk ved en liten høitidelighet, idet flaggsmykkede tog fra vest og øst hadde bragt ingeniører, funksjonærer, arbeidere og andre som stod anlegget nærfrem til sammenknytningsstedet, hvor de siste laskepar blev påskrudd av de to overingeniører for den vestenfjellske og den østenfjellske del av anlegget. Dermed var en av de viktigste forbindelsesveier i landet istandbragt, og den har i løpet av disse 25 år innfridd mere enn de forventninger man stilte til den særlig for Vestlandets vedkommende.

Gjennomsnittlig største reisehastighet av hurtigste tog i Tyskland, Frankrike og England sammenlignet med Norge.

	I 1914 km/t	I 1932 km/t
Tyskland: Berlin—Hamburg 286,8		
km	88,8	96,1
Andre strekninger	81,8—86,8	90,7—91,3
Frankrike: Paris—St. Quentin 154		
km	87,1	105,0
Andre strekninger	79,4—91,7	91,0—96,8
England: London P—Swindon 190		
km	98,2	111,4
Andre strekninger	84,8—95,0	90,8—101,8
Norge: Oslo—Halden 137 km ...	48,8	56,0
Eidsvoll—Lillestrøm 47 km	54,4	56,4
Oslo—Drammen 53 km	35,4	53,0
Hønefoss—Oslo 90 km	41,2	52,4

Arbeidsstyrken ved offentlige veianlegg og jernbane-anlegg i Norge.

Ved Veivesenet var beskjeftegit:

	Pr. 1. febr. 1932	Pr. 1. sept. 1932
Ved hovedveianlegg	3496 mann	5093 mann
,, bygdeveianlegg	3100 ,,	3165 ,,
Tilsammen	6596 mann	8258 mann
Herav på nødsarbeide	2725 ,,	420 ,,
Ordinært arbeide	3871 mann	7838 mann

Ved jernbaneanleggene var beskjeftegit:

	Pr. 9. jan. 1932 minimum	Pr. 17. sept. 1932 maksimum
I ordinært arbeide tilsammen ..	2050 mann	2960 mann

Intet nødsarbeide.

LITTERATUR**BERGENSBANENS HISTORIE**

Jernbanens spesielle historieforfatter, fhv. distriktschef Just Broch, har også i år beriket vår hittil nokså sparsomme jernbanelitteratur med et nytt verk om *Bergensbanens historie*, første del: *Bergen—Voss*.

Forfatteren behandler her på en kåserende måte først den tidligere besværlige landveisforbindelse mellom Bergen — engang landets største by — og Østlandet som i begynnelsen av 1870-årene fremkalte den første tanke om en jernbane mellom Bergen og hovedstaden.

Det var de daværende gode tider med øket velstand i landet som satte fart i tanken om jernbanebygningen og bergenserne energiske agitasjon og storstilede offervilje som overvant de mange betenkelskheter mot Vossebanen både i Stortinget og hovedstadspressen. Boken inneholder mange pussige og karakteristiske trekk fra datidens offentlige liv, presse og — administrasjon, samt foreviger i gode billeder både landskaper og alle dem som kjempet for og mot banen — liketil «Vikingen» karikaturtegninger, som derved er reddet fra glemseilen. Det er i det hele nærmest kulturhistoriske og politiske betraktninger — delvis med et personlig tilsnitt — forfatteren har gitt om Bergensbanens første del, idet de tekniske meddelelser er meget sparsomme.

Det anførte I røber, at herr Broch også akter å gi sig i vei over selve høitjetlet og fortelle videre i en II. del om den egentlige Bergensbane, som nu nærmer sig 25-årsalderen for sin fullførelse. Det vilde jo da bli en passende jubileumsbok i mangel av den tekniske rapport, som ennå ikke er skrevet om denne bane.

Et par mindre vesentlige unoaktigheter og betegnelser som faller ut av miljøet, vil jo kunne korrigeres i en eventuell senere utgave.

I. W. Cappelens forlag har all ære av bokens utstyr.
Red.

Reichseisenbahnrat Dr. Fritz Paszkowski har i 5. hefte av «Archiv für Eisenbahnwesen» for i år anmeldt distriktschef Just Brochs «Av Bergensbanens historie: I. Bergen—Voss».

Dr. Paszkowski skriver bl. a.: «De norske statsbaner har i fhv. distriktschef Broch funnet en flittig forfatter. Det foreliggende bind behandler Bergensbanens historie hvad dens vestligste del vedrører.

På en anskuelig måte skildrer han alle de vanskeligheter som var forbundet med virkelig gjørelsen av denne for Norge uundværlige stambane. I 14 kapitler behandler han på en fengslende måte de enkelte utviklingsfaser. Det er et stykke av Norges kulturhistorie som her opnulles for leseren. Også denne bok betyr et verdifullt bidrag til det norske jernbanevesens historie.»

TEKNISK TIDSKRIFT

Hefte 42 for 15. oktober 1932. Side 118: De svenska rullagernes användning å järnvägsmateriel av byråingenjör E. Nothin.

NORDISK JERNBANETIDSKRIFT 1932

Hefte 7: Foredrag på fellesmøtet i Helsingfors: „Motortraffikkens Udvikling paa de danske Jernbaner og dens Betydning for Banernes Økonomi”, av driftsbestyrer Kuhlman. — „Om standardisering vid järnvägarna”, av Hjalmar Pettersson. — „Hvad kan der fra administrasjons side gjøres for personalets fortsatte utdannelse?” av jernbanedirektør A. Jyng. — „Den svenska statsbaneelektrifieringens ekonomiska problem”, av byråchef I. Øverholm.

Hefte 8. Nordiska Järnvägsmannaselskapets allmännamöte i Helsingfors. — Om synförmågan hos lokpersonal av jur. kand. O. Nordén. — Problem i lastautomobiltrafiken. — Främplingsstatistik för åren 1927—1931 av aktuar fil. dr. Frithiof Persson. — Mindre meddelanden. — Kvartalsuppgifter om trafik och ekonomi ved danske, norske, finske og svenska statsbaner samt svenska privatbaner.

Hefte 9. Sveriges enskilda järnvägars ingenjörsförbunds publikationer. — Bearbetningsmaskin med optisk mätningssanordning avsedd för ramverk till fordon, speciellt lokomotivramar. — Prövkörning av Tyska Riksbanornas nya 410 hkr dieselmotorvogn, system Maybach. — Färgblindhet och automobilköring. — Nytt från bilfronten. — Mindre meddelanden: Gjenging av stagbolter for damplokomotiver, Järnvägstrafiken i U. S. A. år 1931, Motorvagen för snälltågsdrift.

Hefte 10. Om automatiska Kopplingar och Kostnaderna för deras införande. — Tilbagerykning af Aldersgrænsen ved de danske Statsbaner. — Utsikten från tåg. — Om S.K.F.-rullagrens konstruktion och användning å järnvägsmateriel. — Koncentrering av de enskilda järnvägarnas verkstäder i Skåne. — Ny kölevogne. — Resehastigheten. — Kvartalsuppgifter om trafik och ekonomi ved danske-, norske-, finske- og svenska statsbaner samt svenske privatbaner for april—juni 1931 og 1932.

MEDDELELSE FRA VEIDIREKTØREN 1932

Nr. 8. Prøvning av asfalt, tjære og emulsjoner, av ingenjør Anders Tomter. — En montering med forhindringer, av overingenjør Røde. — Reguleringsbestemmelser etter bygningslovens § 22, av overingenjør C. Crøger. — Trekulldrevne

biler, svenske erfaringer. — Særbestemmelser om motorkjøring. — Mindre meddelelser: Benådning for trafikkfører; Bilferje Hemnesberget—Elsjord. — Litteratur: Nytt veikart for hele Troms fylke og nordre del av Nordlands fylke; Nytt automobilkart, „Østlandskartet”, 1:500 000, av K. N. A. Avstandskart over Norge, 1:2 000 000, av N. A. F.; Dansk Vejlaboratoriums Publikasjoner Svenska Väginsitutets Meddelande 37 og 38.

Nr. 9. Overingenjør Julius B. Werenskiold. — Tømmertransport med bil av forstmester S. Orre. — Om den broen bukkene Bruse måtte over på vei til seteren av arkitekt Carl Berner. — Kart over nummerering av riks- og fylkesveier i Oppland fylke. — Forsterkning av veidekket på riksveien Skien—Bøle—Porsgrunn av overing. A. Dahle. — Mindre meddelelser: Generalplan for Sveriges riksveinett. — Den lydløse trafikk i Finnland. — 15 tonn nytte last. — Ny metode for betongens etterbehandling. — Driftsutgifter for private personbiler i U. S. A. — Antall bensinstasjoner i de forskjellige land. — Ny veiforbindelse øst—vest gjennem Canada. — En automobil uten fjærer. — Snerydning på Selbuveien. — Kanalbygning i Russland. — Bilvennlig opfatning i Italia. — Buss med 190 sitteplasser. — Særbestemmelser om motorvognkjøring. — Litteratur.

Nr. 10. Teleobservasjoner vinteren 1931/32, av avd. ing. J. Funder. — Prøvning av asfalt og tjære restoffer for veidekker, av ingenjør Arne W. Korsbrekke. — Arbeidsforhold og arbeidslønninger i Norge for 200—300 år siden, ved statsgeolog, dr. Arne Bugge. — Maskinell planering ved veianlegg i Finnmark. — Kart over nummerering av riks- og fylkesveier i Buskerud og Vestfold fylker. — Antall arbeidere pr. 1. september 1932 ved det av veivesenet administrerte veianlegg. — Ny stasjon for justering av bremser. — Rettsavgjørelser: Høiesterrets kjennelse av 7. mai 1932 om ulovlig rutekjøring, og Høiesterrets kjennelse av 11. juni 1932 om kjøring i gatekryss. — Mindre meddelelser: Veienes betydning for distriktenes næringsliv, Automobilveier i Italia, Bilavgifter og veibygning i Nord-Amerika, Omnibusstrafikken i Bern i 1931, Arbeidslønninger i jordbruket, Hjul med jernringer og hestebenene skader veiene mere enn lastebiler, Hvad er Hestekraft, Med flyvemaskin på weekend, Automobilveien Köln—Bonn, Innfartveiene til Berlin. — Litteratur.

Nr. 11. Breddetvidelse i uoversiktlige kurver på smale veier, av ingenjør Erl. Bakke. — Norsk plankskrape av overingenjør Thor Olsen. — Bør rekkverkstolper være av betong eller tre? — Forslag til ensartede vei-signalér. — Kart over nummerering av riks- og fylkesveier i Telemark og Aust-Agder fylker. — Særbestemmelser om motorvognkjøring i Rogaland fylke. — Kristiansunds nye bilferje. — Lastebiltransport på lange avstander i Sverige. — Automobiltog på veiene. — Et autobusstog i Luzern. — Automobilveier i Frankrike. — Norges nasjonalinntekt og nasjonalformue. — Veivalse i Spania. — Den store ferjetrafikk ved San Francisco. — Kanalanlegg i Tyskland. — Nye automobilveier i Italia. — Litteratur.

REDAKSJONSKONTOR — ved Hovedstyret for Statsbanene — Tomtegaten 4 III, tlf. 26880 no. 294.

Utgitt av Teknisk ukeblad, Oslo

Abonnementspris: kr. 10,00 pr. år — Annonsepris: 1/4, side kr. 80,00, 1/2 side kr. 40,00, 1/4 side kr. 20,00.

Ekspedisjon: Kronprinsensgt. 17. Telefoner: 20701, 23465.

SAMLET FORTEGNELSE OVER DET VESENTLIGSTE INNHOLD

i „Meddelelser fra Norges Statsbaner“ 1926—1932 ordnet alfabetisk i grupper.

	År	Side		År	Side
Administrasjon.					
Arbeids- og utdannelsesplan for yngre ingeniører ved N. S. B.	1931	106	Rensning og maling av jernbroer ved hjelp av apparater for trykkluft, av overing. Tjalfe Lysgaard	1927	34
Arkivering av tekniske tegninger, av Banedirektør B. Rummelhoff	1930	75, 102	Rust og rusthindring, av dr. J. Gram	1932	15
Cirkulærsamling ved jernbaneanleggene, av førstefullmektig Aslak Sunde	1929	45	Sandblåsing og maling av broer, transportabelt kompressoranlegg for — rapport fra distriktsjefen i Hamar distrikt	1929	19
Innradde stillinger ved Statsbanene.....	1932	114	Vinstra hvelvbro, av avd.ing. H. P. Wilse ..	1926	2
Konduktørrapporter, ny form for, av L. P. 1927	19		Østeråbroen ved Tempeln, av Statsb. B.K... 1926	50, 97	
Personalforandring ved Statsbanene	1932	84, 133			
Stasjonsregnskapenes forenkling, ved Hovedstyrets spesialutvalg	1932	112	Bygninger.		
Arbeidets gang og stilling ved jernbaneanleggene.			Grong stasjonsbygning av Statsb. A.K.....	1930	61
Pr. 30. juni 1930, pågående arbeider 1930—31, forutsatt utført 1931—32	1931	1	Høn stoppested, ekspedisjonshus, ved distriktsjefen i Drammen	1931	19
Pr. 30. juni 1931, pågående arbeider 1931—32, forutsatt utført 1932—33	1932	1, 31	Spisesal ved Bjarli st., av arkitekt Gudmund Hoel	1927	119
Arbeidsstyrken ved vei- og jernbaneanlegg i 1932.....	1932	134	Takrenner på verkstedbygninger og lokomotivstaller	1926	119
Avslutningsrapporter for jernbaneanlegg, se litteratur.			Cement, se Betong og jernbetong.		
Betong og jernbetong.			Diverse.		
Betongkomité, N. I. F.s	1926		Arbeids- og utdannelsesplan for yngre ingeniører ved N. S. B.	1931	106
Betongtulipaner og betongstøping ved Halden bro, av avdelingsingenør M. Lie 1929			„Fahrt ins Blaue“, av I. F. K.....	1932	131
Binding av armeringsjern med bindedrill, ved S. L.	1930		Manuskripter og tegninger, råd og vink for forfattere, av Red.	1927	19
Cementmørtel. Resultat av undersøkelser ved den danske prøveanstalt 1924—25.....	1926		Norsk Jernbanemuseum	1927	95
Biler og bilspørsmål.			Oppfinnerbelønning til tjenestemenn ved tyske statsbaner i 1930, etter N. J. T.	1931	100
Automobiltrafikk ved amerikanske jernbaner, av ingenør Trygve Walheim	1927		Rust og rusthindring, av dr. J. Gram.....	1932	15
Automobilimporten i 1929.....	1931		Standardisering 1929, ved S. L.	1930	83
Automobilkonkuransen i Tyskland i 1931.....	1932		—, 1931.....	1932	40
Bilkonkuransen og sikkerheten, av T. B....	1930		Sykekasser, jernbanen, av sekr. Hans Finsen	1932	26
Bilkonkuransen, en høiesterettsdom. Red.	1932		Driftsregnskaper og økonomikontroll ved Statsbanene.		
Driftsomkostninger ved lastebiltrafikk.....	1931		Driftsregnskapet for N. S. B. vedk. post J. I		
Jernbane- og bilkonkuransen i Finnland....	1931		og J. V for 1926—27	1928	
Jernbanens stilling etter landeveistrafikkens motorisering, av kontorsjef Olav Holtmon 1929	1929		Do. for 1927—28	1928	1
Privatbilens økonomi, av dr. F. Persson....	1930		Do. for 1928—29	1929	81
Rutebiltrafikken i Norge i 1928, etter „Meddel. fra Veidirektøren“	1931		Do. for 1929—30	1930	123
Snyrddning ved Statens automobilruter i 1925—31, av driftsbestyrer, ingenør Helge Sandberg	1931		Do. for 1930—31	1931	85
Statsbanenes automobilavdeling i Oslo, av disponent Georg Dahl	1931		Do. for 1931—32	1932	57
Broer.			Driftsøkonomi, en jernbanes — av Sigrid Nylander	1927	24, 55
Bertnem bro over Namsen, av ass.ing. Karl Skjenneberg.....	1931	44, 80	Driftskalkulasjon og selvkostendeberegnning, av jernb. direktør Jynge og kontorsjef Foss	1929	119
Brohaug bro over Numedalslågen, ved S. L 1929	1		Kalkulasjonsregnskap, Statsbanenes verksteders nye, av avd.ing. J. Thomseth ...	1930	13, 34
Derrikkran — allsidig en vendelse ved broarbeider, av ass.ing. Eyvind Rian	1931		Kullforbruk, kontroll med lokomotivenes — utdrag av innstilling 1926	1926	80
Drammenselven — den nye bro over, ved S. L. 1930	45		Lagerkartotek for distriktsbeholdninger, av overing. H. Buch	1927	80
Drammenselven — den nye bro over, av distriktsjef M. E. N. Saxegaard	1932	72	Stasjonsregnskapenes forenkling ved Hovedstyrets spesialutvalg	1932	32
Elektrisk svenska for broer m. m., av ingenør Arne F. Killingmo	1932	104, 123	Trafikkinnstekter, tilbakegang i, fra 1930 til 1931, etter Schw. B. B. Nachrichtenblattet	1932	40
Halden bro, fundamentering, betongstøping, av avd.ing. M. Lie	1929		Elektrisering og elektrisk drift.		
Kammerfosselven ved Vafoss st. — bro over, av avd.ing. Rolf Nicolaisen	1928		Elektrisk drift på Statsbanene ved utgangen av 1929, av overing. Hj. Schreiner	1930	81
Kjeosen hvelvbro, av avd.ing. O. K. Hovind 1928			Elektrisk lys på Fokstua st., av Statsbanenes elektrotekn. kontor og baneinsp. Rabstad	1931	81
Minnesund bro, midtpartiet	1932		Emmannsbetning på elektr. lokomotiver, fra Maskindirektørens kontor	1930	108
—, — sidespenn og veibro.....	1932		Hovedbanens elektrisering, av Hovedstyrets elektrotekn. kontor	1926	93
Murarbeider av natursten, av ingenør D. Lærum	1931		Lokomotivførerens utsikt fra damplokomotiv og elektrisk lokomotiv	1932	20
Orkla bro, av avd.ing. Sv. Møller.....	1926		Svakstrømsfortsyrrelser ved Ofotbanen, av avd.ing. L. Saxegaardr.....	1929	88
—, — — sidespenn og veibro.....	1926		Foreninger o. l.		
			Jernbanens sykekasser, av sekr. Hans Finsen	1930	26
			N. I. F. Jernbaneingeniørenes avdeling ...	1930	64

	År	Side		År	Side
Nordiska Järnvägsmannaselskapets 18. alm. möte i Oslo 1928, ved S. L	1928	65	Do. do. 1931—32	1932	130
Nordiska Järnvägsmannaselskapets felles- möte i Helsingfors 1932, ved S. L.	1932	113	Motorvognlov, Norges nye, av 1930, av kon- torsjef Holtmon	1930	106
Forestående jernbanebygning i Norge.			Michelins jernbanemotorvogn, ved Maskin- direktør Storsand	1932	112
Grefsen—Bestunbanenr.....	1931	37	Ombygning av jernbaner.		
Nordlandsbanen (Sunnan—Grong), av S. L. 1927	81		Vestfoldbanens ombygning, ved S. L.	1931	21
—,— (Namsos—Grong) 1927....	101		Overbygning , se Skinner — overbygning.		
—,— (Grong—Smålåsen)	25		Overgangskurver og overhøider , se Kartoptagning og utstikning.		
Nordlandsbanen N., av overing. Arne Lange- land	1929	23	Planering og grunnundersøkelse m. v.		
Nordlandsbanen N., av overing. Arne Lange- land og geolog A. L. Rosenlund	1929	47	Gullsmedvikskjæringen, Nordlandsbanen N. 1929	73	
Sørlandsbanen (Neslandsvatn—Kr.sand) ... 1926	112		—,— 1929	97	
Sørlandsbanen (Kr.sand—Stavanger)	1927	1	—,— 1929	113	
Impregnering , se Trematerialer.			Lerskjæringer ved Gartland, Nordlandsbanen 1931	31	
Jernbaneanlegg m. v. , se Arbeidets gang og stilling ved jern- baneanlegg.			Murarbeider av natursten, litt om, av ing. D. Lærum	1931	109
Jernbetong , se Betong og jernbetong.			Nedsprengning av fylling på bløt byggegrunn, av overing. O. Støren	1930	107
Kartoptagning og utstikning.			Do., av overing. Knut Dag	1931	19
Korreksjon av kurver i gamle jernbanespør, av baneinsp. H. Rabstad	1928	109	Skjærfasthetsforsøk med lere, av ing. Sv. Skaven Haug	1931	101
Do.....	1929	7, 29	Sonderboring i lere, av ing. Sv. Skaven Haug 1929	42	
Do.....	1930	19	Privatbaner i Norge.		
Nalenz (Höfers) metode til utsetning og ret- ting av kurver, av professor K. Heje ... 1932	65, 115		Holmenkollbanens undergrunnsforlengelse, av avd.ing. H. T. Opsahl	1928	119
Overgangskurver og overhøider i sammen- satte kurver ved jernbaner, av prof. K. Heje 1931	25, 56		Holmenkollbanens utvikling, enkelte data.. 1930	43	
Stereofotogrammetrisk kartlegning for prej. av jernbaner, av overing. Arne Langeland... 1928	17		Undergrunnsbanen i Oslo	1926	105
Utstikning av Media tunnel, av prof. Tor Eika 1932	41		Redskaper, maskiner m. v.		
Litteratur.			Anleggslokomotiv, Levahn Motorlok	1929	71
Avslutningsrapport for Dovrebanen	1928	24	Armeringsjern, binding av, ved S. L.	1930	119
—,— „ Sperillbanen	1928	24	Decauvillebremse, Hauses, av ing. Hermann Fleischer	1930	63
—,— „ Numedalsbanen ... 1932	84		Derrikkran, allsidig anvendelse ved bro- arbeider, av ass.ing. Eyvind Rian	1931	93
—,— „ Sørlandsbanen N... 1932	84		Dynamittkasser på arbeidsplassen, av Ilds- farlighetsinspektørens årsberetning 1926.. 1928	63	
„Bergensbanavisen”, av Henry Larsson	1931	55	Løpekran som maskineri for senkgrube, av maskininspektør Nils Hansen	1929	140
Jernbanebygning i Norden pr. 1. jan. 1926.. 1926	86		Malkjøring for det frie proril, ved S. L..... 1928	62	
„Järnvägar” bd. III av „Väg och Vattenbygg- nader”, anm. ved S. L..... 1930	43		Pumpeanordning for spylling av borbuller, av avd.ing. Andreas Grill Fasting..... 1928	127	
„Jæren og Jærbænene” av Just Broch, anm. ved S. L..... 1927	98		Do..... 1929	22	
„Norges første jernbane”, av Just Broch, ann. ved Per Knutsen	1930	120	Sjabloner, praktiske — tor tverrprotiler... 1928	24	
„Norges første jernbane”, av Just Broch, ann. i Arch. f. Eisenb.w.	1931	24	Stålverk, Stavanger Elektro A/S, brosjyre.. 1932	64	
„Rørosbanens historie”, av distriktsjef C. A. v. Krogh, anm. ved S. L..... 1927	114		Svingkran, flyttbar, Namsos—Grongbanen.. 1929	110	
„Sørlandsbanen”, av distriktsjef Just Broch, konsul Sigv. Bergesen m. fl.	1932	40	Vaskeapparat spesielt for jernbanevogner, av E. Thune Holm	1929	111
Teknisk referattidsskrift T, av T. S. 1932	64		Reklame.		
Av Bergensbanens historie I, Bergen—Voss, av distr.chef Just Broch, anm. av Red. .. 1932	134		Norsk Sprengstoffindustri	1928	42
Do. aum., av dr. Fritz Paszkowski..... 1932	134		Stavanger elektro stålverk A/S	1932	64
Lokomotiver og vogner.			Sørlandsbanen, av distriktsjef J. Broch, kon- sul S. Bergesen m. fl.	1932	40
Gotthard lokomotiver, de nye, efter S. B. B. 1932	19		Vinterplakat, Statsbanene	1926	48
Hodestøtte for mellomplasspassasjerer	1931	100	Rettsavgjørelser, lover.		
Kjettrykk, forhøjet, av ing. Tormod Jensen 1930	21		Bilkonkurransen, en høiesterettsdom. Red. 1932	114	
Lokomotivførerens utsikt	1932	20	Norges nye motorvognlov av 1930, av kon- torsjef Holtmon	1930	106
Ombygning av damplokomotiver på Ofot- banen, av overing. I. Grønningsæter..... 1927	70		Ulykker på planoverganger, h.r.dom i Billing- stadsaken	1931	112
Standardisering vedrørende det rullende materiell, fra Maskindirektøren	91		Signalvesen — stillverk.		
Utvaskning av lokomotiv med varmt vann, anlegg for, av Maskindirektørens kontor.. 1930	1		Om vägsignalerna och andra säkerhetsanord- ningar vid korsning i plan mellan järnväg och väg, efter N. J. T.	1931	100
Motorvogn drift.			Skinner — overbygninger (se også Trematerialer — sviller).		
Anvendelse av motorvogner på jernbanen, utdrag av rapport dat. 19. sept. 1925 fra utvalg nedsatt av Hovedstyret	1926	29	Ballastsørsmål — pukk eller grus, av over- ing. Kr. Henriksen	1932	55
Forbrenningsmotorvogner, av insp. ing. Erling Haave	1930	55, 65	Bandasjering av sprukne sviller, fra Stats- banenes Svillekontor	1930	39
Motorvogn drift på Statsbanene, av Maskin- direktørens kontor	1930	116	Norske jernbaneskinner	1932	20
Do. do., sammendrag 1928—29, 1929—30, 1930—31	1932	58	Overbygningen, av overing. Roar Broch..... 1928	38	
			Overbygningen. Skinnenes befestigelse til svillene, utdrag av stipendieberetning fra overing. Hoelfeldt Lund 1925	1927	12, 21
			Do..... 1927	76, 100	
			Do..... 1927	124	

	År	Side		År	Side
Skinnelegning og ballastering, 35 kg skinnegang, av overing. for Sørlandsbanen N.	1932	33	Om trematerialer, av sagbr.best. H. Ødegaard	1928	33, 60
Skinneslitasje i kurver, av W.	1931	19	Do.	1928	80, 104
Vognstoppere, av S. L.	1931	74	Tunneler.		
Sprengstoff m. v.			Amerikansk tunnelbygning, efter „Enginering News Record”, ved avd.ing. Olaf Bakke..	1929	21, 46
Lunte, regler for prøvning, av Ildsfarligetsinspektørens årsberetning 1926.....	1928	63	Do. (Cascade tunnel)	1930	9
Norsk sprengstoffindustri	1928	42	Bergsundtunnelen (Sperillbanen), av avd.ing. J. F. Fogh	1926	66
Standardisering, se Diverse.			Drangsdalens, tunnelarbeider i, av avd.ing. Olaf Bakke	1926	94
Stasjoner og vannstasjoner (se også Bygninger).			Drangsdalens, tunnelarbeider m. v., fra Distriktsjefen i Stavanger	1931	115
Elektrisk lys på Fokstua st., av Statsbanenes elektriske kontor, av baneinsp. Rabstad..	1931	81	Utmuring av råtegang i <i>Bukkefjell</i> tunnel (Sørlandsb. N.), av avd.ing. O. L. Hals og Statsbanenes geolog, ing. A. L. Rosenlund	1927	66
Høn stoppested (Oslo—Drammenbanen) ...	1931	19	Utmuring av <i>Orkla</i> tunnel, av avd.ing. Sv. Møller	1926	39
Permanente dekker på passasjerplattformer, av ass.ing. Bjarne Vik	1932	61	Utmuring av <i>Indre Sildvik</i> tunnel, Ofotbanen, av insp. B. Holmer og distr.sjef Mathisen..	1926	45
Stockholm Centralbanegård—Ärsta broen, av S. L.	1927	8, 40	Utstikning av <i>Media</i> tunnel, Nordlandsb., av professor Tor Eika	1932	41
Stockholm Centralstasjon 1927 og litt om Oslo Østbanest., av avd.ing. Adolph Kielland..	1928	49	Ulykker og uhell.		
Vanninnak ved Valøy st., av ing. Bjarne Vik	1932	127	Akselbrudd	1926	49
Vognstoppere, av S. L.	1931	74	Beskadiigelse av Strømsø svingbro, Drammen, av baneing. R. Lorange og ing. Ledang... .	1927	37
Sviller, se Trematerialer.			Jernbanevognene veltet av vindstøt, av driftsbestyrer, ing. Kr. Holmboe	1927	72
Telefon og telegraf.			Redningsvesenet ved jernbaneulykker, av innstilling II fra en nedsatt komité 1924... .	1928	67
Bygning av telefonlinje ved Numedalsbanen, av telegrarinspektør Einar Rasmussen... .	1927	14	Skader på Rørosbanen under isgang 1928, rapport fra Distriktsjefen i Trondheim distrikt	1928	73
Driftsregnskap for vedlikehold ved N. S. B. 1926—27	1928	98	Uhell og driftsforstyrrelser, av insp. A. Fal kenberg. 1) Forebyggelse av uhell og forstyrrelser. 2) Endel inntrufne uhell	1927	18
Do. 1927—28	1928	134	Ulykker på planovergang, h.r.dom i Billing stadsaken	1931	112
Do. 1928—29	1929	19	Utlandet, jernbaner i —		
Do. 1929—30	1930	47	De svenske privatbaners økonomiske stilling, av ing. Halfdan Siljan	1930	117
Do. 1930—31	1931	117	Do.	1931	13
Do. 1931—32	1932	79, 108	Gotthardbanens 50 års-jubileum ved E. R. Gjennomsnittlig største kjørehastighet av hurtigste tog	1932	132
Svakstrømsforstyrrelser ved Ofotbanen, av avd.ing. L. Saxegaard	1929	132	Jordens jernbaner i året 1927	1930	72
Telegraf- og telefonlinjer for Statsbanenes elektriserte strekninger, ved Hovedstyrets elektrotekniske kontor	1928	132	Tilbakegang i trafikkinnakter fra 1930—31, etter Schw. B. B. Nachrichtenblatt	1932	40
Telespørsmål.			Vedlikehold og linjetjeneste (se også kartoptagning og utstikning).		
Snelagens betydning, av baneinsp. H. Dahle	1930	99	Jernveiens befolkning og vedlikehold 1926—27, av driftsregnskap for Norges Statsb.	1928	1
Telefri linje med myrmatter, av baneinsp. H. Dahle	1930	63	Do. 1927—28	1928	87
Do.	1931	110	Do. 1928—29	1929	123
Do.	1932	56	Do. 1929—30	1930	85
Do.	1932	112	Do. 1930—31	1931	57
Telefri linje med myrmatter, av baneinsp. J. Fogh	1931	119	Do. 1931—32	1932	85
Do.	1932	56	Kamp mot ugress og ugressets spredning....	1927	41
Telefri linje med myrmatter, av baneinsp. R. Lorange	1932	112	Natriumklorat og forsiktigheitsregler ved bruken, av overing. R. Broch	1932	59
Trafikkspørsmål.			Ny sporrensertype, ved Distriktsjefen i Drammen distrikt	1932	111
Driftskalkulasjon og selvkostendeberegning, innberetning fra jernbanedirektør Jynge og kontorsjef Foss.....	1929	78	Opprenskning av stikkrenner, av banemester Ova, ved M. L.	1928	23
Litt om jernbaner og jernbanetrafikk, av kontorsjef Kr. Løken	1928	89	Vedlikeholdsarbeider og linjetjenesten ved våre driftsbaner, utdrag av linjeutvalgets innberetning den 21. april 1927.....	1927	61, 88
Stasjonsregnskapenes forenkling, ved Hovedstyrets spesialutvalg	1932	40	Do.	1927	107
Statsbanenes automobilavdeling i Oslo, av disponent Georg Dahl	1931	99	Veier og veikrysninger (se også Biler, signalvesen og ulykker).		
Syketransporter ved jernbanen, av distriktsjef Poppe	1926	99	Grinder for planoverganger, av S. L.....	1927	16
Tilbakegang i trafikkinnakter 1930—31....	1932	39	Planoverganger, jernbanens — av overing.		
Østlandets makrelforsyning, av R. H.	1931	69	Kr. Henriksen	1929	78
Trematerialer, impregnering, sviller.			Veibreddespørsmål, av S. L.	1930	113
Bandasjering av sprukne sviller, fra Statsbanenes Svillekontor	1930	47	—, —, —, —	1932	19
Impregnering av trevirke i Norge, av gen.dir. A. K. Fleischer og Statsb.s Svillekontor ...	1926	52	Åpning av nye jernbaner.		
Impregnering av trevirke, av dr. J. F. Gram	1927	83	Numedalsbanen	1927	124
Impregnering av trevirke, av inspektør Oliver Christiansen	1931	52	Sørlandsbanen Noragutu—Kragerø	1927	124
Impregnerte trematerialer, av overing. R. Broch	1932	83	Snåsa—Grong av Nordlandsbanen.....	1929	118

Jern, Stål og Anleggsredskap

Caldwells spader
Eneforhandler for Norge

J. H. Bjørklund

Telefon
12 400

OSLO

STENERSGT. 16

Telefon
15 400

MEDUSA VANNTETT CEMENT

BYGGER DE HUS?
ELLER SKAL DE BYGGE?

Spørsmålet er da hvordan skal det gjøres lunt og tett. Hvordan skal kjelleren gjøres tørr og frostfri, og bygningen idet hele solid og varig. I vårt våte, grå og kolde klima er dette et viktig problem for alle husbyggere.

Erfarinder viser, at dette er løst med MEDUSA VANNTETT CEMENT. Metoden er epokegjørende billig og lettvint. Det må interessere Dem å høre nærmere om den. Forlang oplysninger og tilbud hos cementforhandlerne. På anmodning sender vi gjerne brosjyrer med veiledering.

A/S DALEN PORTLAND CEMENTFABRIK
BREVIK

Aluminium Kabler Stål-Aluminium Kabler

Det beste og billigste ledningsmateriell

Anerkjent av alle autoriteter

Vi projekterer og bygger komplette kraftledninger
Kurante dimensjoner føres på lager

Forlang priser og oplysninger

Aktieselskapet

Norsk Aluminium Company

Hovedkontor: HOYANGER

Sekretariat og Direksjon: OSLO

MASKIN A/S PAY & BRINCK

TOLLBODGATEN 8B
OSLO

*Spesialforretning i anleggs-
og transportmateriell*

Svingkraner

Friksjonswincher

Transportører

Taljer

Løpekatter

Skinner

Tippvogner

Trailer

Stubbebrytere

Anleggstrillebører

Betontrillebører

Kulltrillebører

Trillebørhjul

Slanger

Drivremmer

Transportremmer

Betonblandere, stasjonære og transportable
Svedels stenkusere, grusmøller, vaseverk,
Spunnveggjern, system „Larssen“

J. BERSTAD A/S

BERGEN

Telegramadr.: Jernberstad

Jern, Stål, Metaller

Støpegods, Jernvarer

Verktøy, Bygningsbeslag

Kjakkenuutstyr

Stenredskap, Hakker, Spader, Anleggstrille-
bører, Bølgeblikk, Takpapp,
Vannledningsrør,
Smikull

Brokonstruksjoner

DIFFERDINGER

GREY BJELKER

kan på grunn av de store flangebredder med fordel
anvendes

som Søller

Støtter

Stivere

Kranbaner

i Verksteder

Siloer

Pakkhus

og i Jernkonstruksjon

A/S DAHL, JØRGENSEN & Co.

Landets eldste og største stålbjelkeforretning.

OSLØ.

Telef. 23 217 — 24 805 — 25 408.

Atlas

TRANSPORTABLE KOMPRESSORANLEGG

FRA LAGER

Sigurd Stave

Kongensgt. 10 Oslo